

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2010

N:o 1357—1376

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1357	Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta	4521
1358	Laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain kumoamisesta	4542
1359	Laki talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 21 §:n muuttamisesta	4543
1360	Laki Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta	4544
1361	Laki Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain 4 ja 5 §:n muuttamisesta	4548
1362	Laki rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 21 ja 22 §:n muuttamisesta ..	4552
1363	Laki sidotusta pitkäaikaissäätämisestä annetun lain 3 §:n muuttamisesta	4554
1364	Laki sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 14 ja 46 §:n muuttamisesta	4555
1365	Laki sijoitusrahastolain 6 ja 11 §:n muuttamisesta	4556
1366	Laki kiinteistörahastolain 9 §:n muuttamisesta	4557
1367	Laki arvopaperimarkkinalain 1 luvun 1 ja 4 §:n muuttamisesta	4558
1368	Laki rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain muuttamisesta	4559
1369	Laki eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain 6 §:n muuttamisesta	4560
1370	Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta	4561
1371	Laki valtion vakuusrahastosta annetun lain 12 a §:n muuttamisesta	4563
1372	Valtiovarainministeriön asetus luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkitsemisjärjestelmistä	4564
1373	Valtiovarainministeriön asetus luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omien varojen vähimmäismäärän ja suuria asiakasriskejä koskevien rajoitusten laskemisesta	4568
1374	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vuoden 2011 liikenneturvallisuusmaksusta	4580
1375	Oikeusministeriön asetus syyttäjänvirastojen palvelutoimistoista	4581
1376	Oikeusministeriön asetus oikeusministeriön ja eräiden hallinnonalailla toimivien viranomaisten maksullisista suoritteista	4582

N:o 1357

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 10 §:n 3 momentti, 61 §:n 1 momentti, 100 § ja 123 §:n 2 momentti,

muutetaan 8 §, 20 §:n 1—3 momentti, 36 §, 45 §:n 1 momentin 4, 8 ja 9 kohta sekä 3 momentti, 46 §:n 1 momentin 3 kohta, 48 ja 49 §, 63 §:n otsikko ja 1 momentti, 64 §:n 1 momentti, 67, 69 ja 74 §, 79 §:n 2 momentti, 82 §:n 1 momentti, 90 ja 104 §, 105 §:n 1—3 ja 6 momentti, 106 §:n 1 ja 2 momentti sekä 181 §,

HE 127/2010
TaVM 33/2010
EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

sellaisina kuin niistä ovat 8 § osaksi laissa 299/2010, 20 §:n 1 momentti laissa 299/2010, 36 § laissa 929/2007, 48 ja 49 § osaksi laissa 600/2010, 105 §:n 1 ja 2 momentti laissa 851/2008 ja 181 § laissa 600/2010, sekä

lisätään 1 §:ään uusi 2 momentti, lakiin uusi 13 a, 13 b ja 16 b §, 19 §:ään uusi 2 momentti, 21 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 600/2010, uusi 4 momentti, lakiin uusi 3 a ja 3 b luku ja 35 a §, 45 §:ään uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti ja nykyinen 4—6 momentti siirtyvät 4—7 momentiksi, lakiin uusi 48 a §, 68 §:ään uusi 2 momentti, 86 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 112 a—112 f § ja niiden edelle uusi väliotsikko sekä lakiin uusi 10 a ja 10 b luku seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Ulkomaisten luottolaitoksen oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa ja tällaiselle toiminnalle asetettavista vaatimuksista säädetään tämän lain 8 §:n 3 ja 4 momentissa, 13 a §:ssä, 19 §:n 2 momentissa, 3 a ja 3 b luvussa, 112 a—112 f §:ssä sekä 10 a ja 10 b luvussa.

8 §

Luottolaitos

Luottolaitos on yritys, jolla on tämän lain 3 luvun mukainen toimilupa luottolaitostoimintaan. Luottolaitos voi olla talletuspankki, luottoyhteisö tai sähkörahayhteisö.

Ulkomaisella luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista yritystä, joka harjoittaa pääasiassa luottolaitostoimintaa ja jota valvotaan vastaavalla tavalla kuin luottolaitosta tämän lain nojalla.

Ulkomaisella ETA-luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa ja tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa luottolaitostoimintaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella tarkoitetaan tässä laissa ulkomaista luottolaitosta, jolla on sääntömääräinen kotipaikka muussa kuin ETA-valtiossa ja tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä toimilupa luottolaitostoimintaan.

13 a §

Kotivaltio

Kotivaltiolla tarkoitetaan tässä laissa valtiota, jossa ulkomaisella luottolaitoksella on sääntömääräinen kotipaikka ja jonka toimivaltainen viranomaisen on myöntänyt luottolaitokselle toimiluvan luottolaitostoimintaan.

13 b §

Sivuliike

Sivuliikkeellä tarkoitetaan tässä laissa muussa kuin kotivaltiossa sijaitsevaa luottolaitoksen tai ulkomaisten luottolaitoksen toimipaikkaa, joka on oikeudellisesti osa luottolaitosta tai ulkomaista luottolaitosta ja josta käsin harjoitetaan luottolaitostoimintaa tai muuta luottolaitokselle sallittua liiketoimintaa.

16 b §

Arvopaperistaminen

Arvopaperistamisella tarkoitetaan tässä laissa luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY, jäljempänä *luottolaitosdirektiivi*, 4 artiklan 36—44 kohdassa tarkemmin määriteltyjä järjestelyjä, joissa omaisuuseriä muutetaan uusiksi omaisuuseriksi jakamalla saamiseen tai muuhun omaisuuserään liittyvä luottoriski etuoikeusluokkiin siten, että:

1) järjestelyyn perustuvat maksut riippuvat saamisen tai saamisryhmän tuotosta; ja

2) etuoikeusluokkien järjestys määrää tappioiden jakautumisen järjestelyn voimassaoloaikana.

19 §

Luottolaitoksen yksinoikeus takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen

Mitä 1 momentissa säädetään luottolaitoksesta, koskee vastaavasti ulkomaista ETA-luottolaitosta sekä kolmannen maan luottolaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä, jolla on tämän lain mukainen toimilupa harjoittaa luottolaitostoimintaa Suomessa.

20 §

Luottolaitoksen yksinoikeutta takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen koskevat poikkeukset

Mitä 19 §:ssä säädetään, ei rajoita Suomen Pankin oikeutta ottaa vastaan takaisinmaksettavia varoja yleisöltä, rahastoyhtiön oikeutta harjoittaa sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitettua sijoitusrahastotoimintaa, maksulaitoksen tai maksulaitoslain (297/2010) 7 §:ssä tarkoitettun henkilön oikeutta harjoittaa mainitussa laissa tarkoitettua maksupalvelun tarjoamista, sijoituspalveluyrityksen ja rahastoyhtiön oikeutta tarjota sidotusta pitkäaikais säästämisestä annetussa laissa (1183/2009) tarkoitettuja säästämissopimuksia eikä vakuutuslaitoksen oikeutta harjoittaa vakuutusyhtiölaissa tarkoitettua vakuutusliikettä. Mitä 19 §:ssä säädetään, ei myöskään rajoita sellaisten maksuvälineiden myyntiä, jotka eivät ole sähköistä rahaa. Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön ja vakuutusyhtiön oikeudesta tarjota Suomessa toimilupaansa sisältyviä palveluja säädetään erikseen.

Osakeyhtiö, osuuskunta ja julkisoikeudellinen yhteisö saavat sen estämättä, mitä 19 §:ssä säädetään, vastaanottaa yleisöltä vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja sellaiselle asiakastilille, jolla olevia varoja voidaan käyttää ainoastaan osakeyhtiön, osuuskunnan tai julkisoikeudellisen yhteisön itsensä myymien tavaroiden tai palvelujen maksamiseen ja nostaa käteisenä, sekä laskea liikkeeseen sellaista sähköistä rahaa, jonka ainoastaan osakeyhtiö, osuuskunta tai julkis-

oikeudellinen yhteisö itse hyväksyy maksuksi. Rajoitettua luottolaitostoimintaa harjoittava osakeyhtiö ja osuuskunta saa lisäksi vastaanottaa yleisöltä vaadittaessa takaisinmaksettavia varoja 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle asiakastilille ja laskea liikkeeseen mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö, osuuskunta ja julkisoikeudellinen yhteisö sekä, jos osakeyhtiö tai osuuskunta kuuluu 5 §:n 2 momentissa tarkoitettuun yritysryhmään, kaikki samaan yritysryhmään kuuluvat osakeyhtiöt ja osuuskunnat yhdessä saavat vastaanottaa asiakastilille samalta asiakkaalta enintään määrän, joka vastaa 3 000 euroa. Edellä 2 momentissa tarkoitettu osakeyhtiö, osuuskunta tai julkisoikeudellinen yhteisö saa tallentaa samalle sähköiselle tietovälineelle sähköistä rahaa enintään määrän, joka vastaa 150 euroa.

21 §

Toiminimi

Ulkomaisen luottolaitoksen toiminimen käytöstä Suomessa säädetään lisäksi 166 r §:ssä.

3 a luku

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja palvelujen tarjoaminen Suomeen

29 a §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen oikeus sivuliikkeen perustamiseen ja palvelujen tarjoamiseen

Ulkomainen ETA-luottolaitos voi perustaa sivuliikkeen Suomeen tai muuten tarjota Suomessa 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sen toimilupaan.

29 b §

Sivuliikkeen perustamisesta ilmoittaminen

Ulkomainen ETA-luottolaitos voi perustaa sivuliikkeen Suomeen laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen ilmoitettua sivuliikkeen perustamisesta Finanssivalvonnalle.

Ilmoituksessa on oltava riittävät tiedot perustettavaksi aiotun sivuliikkeen toimipaikasta, liiketoiminnasta ja hallinnosta sekä vastuuhenkilöistä, joista yksi on nimettävä sivuliikkeen johtajaksi.

Ilmoituksessa on myös mainittava 29 a §:ssä tarkoitettujen tietojen lisäksi luottolaitoksen omien varojen määrä, vakavaraisuussuhde ja vakuusjärjestelmä, joka suojaa sivuliikkeen tallettajien saamia, sekä sen kattavuus.

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle kirjallisesti 2 momentissa tarkoitettuihin tietoihin tulevista muutoksista vähintään kuukautta ennen niiden toteuttamista. Finanssivalvonta voi muuttaa aiottujen muutosten vuoksi Finanssivalvonnasta annetun lain 59 §:ssä tarkoitettua ilmoituksessa asetettuja määräyksiä ja ehtoja.

29 c §

Sivuliikkeen toiminnan aloittaminen

Sivuliike voi aloittaa toimintansa, kun ulkomainen ETA-luottolaitos on saanut Finanssivalvonnasta annetun lain 59 §:ssä tarkoitettua ilmoituksen tai, jos Finanssivalvonta ei ole tehnyt ilmoitusta mainitussa pykälässä säädettyssä määräajassa, kun sen käsittelylle säädetty määräaika on päättynyt.

29 d §

Sivuliikkeen toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Finanssivalvonnan oikeudesta kieltää kokonaan tai osittain sivuliikkeen toiminnan jatkaminen säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 61 §:ssä.

3 b luku

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen perustaminen ja edustuston avaaminen Suomeen

29 e §

Sivuliikkeen perustaminen

Kolmannen maan luottolaitos voi Suomeen perustetusta sivuliikkeestä tarjota sellaisia 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja, jotka sisältyvät sivuliikkeelle 29 f §:n mukaisesti myönnettyyn toimilupaan.

Kolmannen maan luottolaitoksella voi lisäksi olla Suomessa edustusto.

29 f §

Sivuliikkeen toimiluvan hakeminen

Kolmannen maan luottolaitoksen, joka aikoo harjoittaa Suomessa luottolaitostoimintaa, on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa Suomeen perustettavalle sivuliikkeelle. Hakemuksesta on pyydetty lausunto Suomen Pankilta sekä talletussuojarahastolta, jos luottolaitos vastaanottaa talletuksia, ja sijoittajien korvausrahastolta, jos luottolaitos tarjoaa sijoituspalveluja.

Hakemukseen on liitettävä tarpeelliset selvitykset luottolaitoksen:

- 1) omistuksesta;
- 2) johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta;
- 3) hallinnosta ja sisäisestä valvonnasta;
- 4) riskien hallinnasta;
- 5) vakavaraisuudesta ja maksuvalmiudesta ja niiden hallinnasta;
- 6) kotimaan lainsäädännöstä ja finanssivalvonnasta.

Hakemukseen on liitettävä lisäksi tarpeelliset selvitykset sivuliikkeen hallinnon ja toiminnan järjestämisestä mukaan lukien asiakkaiden tunnistamiseksi ja rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi noudatettavat menettelytavat, sivuliikkeen johdon ammattitaidosta ja luotettavuudesta sekä sivuliikkeen käytössä Suomessa olevista varoista.

Säännöksiä hakemuksessa ilmoitettavista yhteystiedoista sekä tarkempia säännöksiä hakemukseen liitettävistä selvityksistä voi-

daan antaa valtiovarainministeriön asetuksella.

29 g §

Sivuliikkeen toimiluvan myöntäminen

Finanssivalvonnan on myönnettävä toimilupa, jos:

1) luottolaitoksen toiminta ei olennaisesti eroa suomalaiselle luottolaitokselle sallitusta toiminnasta;

2) kolmannen maan luottolaitokseen sen kotivaltiossa sovellettava lainsäädäntö vastaa kansainvälisesti hyväksytyjä finanssivalvonnan sekä rahoitusjärjestelmän rikollisen hyväksikäytön estämistä koskevia suosituksia;

3) luottolaitoksen vakavaraisuus, suuret asiakasriskit, maksuvalmius, sisäinen valvonta, riskienhallintajärjestelmät sekä omistajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus eivät olennaisesti poikkea tämän lain vaatimuksesta;

4) luottolaitosta muutenkin valvotaan sen kotivaltiossa riittävän tehokkaasti;

5) luottolaitoksella on Suomessa varoja vähintään 166 m §:n 2 momentissa säädetty määrä sivuliikkeen harjoittamaa toimintaa varten;

6) sivuliikkeen hallinto on järjestetty terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti;

7) sivuliikkeen johtaja täyttää 40 §:ssä säädetty vaatimukset;

8) sivuliikkeellä on riittävät menettelytavat asiakkaiden tunnistamiseksi sekä rahanpesun ja terrorismin ehkäisemiseksi.

Sivuliikkeen toimilupaa koskevaan päätökseen sovelletaan, mitä 23 §:ssä säädetään. Finanssivalvonnan on kymmenen työpäivän kuluessa toimilupahakemuksen vastaanottamisesta ilmoitettava hakijalle 23 §:n 1 momentissa tarkoitettua määräajasta ja 23 §:n 3 momentissa tarkoitettua valitusmahdollisuudesta.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava toimiluvan myöntämisestä Euroopan komissiolle ja Euroopan pankkivalvojen komitealle.

Sivuliikkeen toimilupa oikeuttaa harjoittamaan toimintaa yhdessä tai useammassa toimipaikassa.

29 h §

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttaminen ja toiminnan rajoittaminen

Sivuliikkeen toimiluvan peruuttamisesta ja toiminnan rajoittamisesta säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 ja 27 §:ssä. Finanssivalvonnan on lisäksi viipymättä peruutettava sivuliikkeen toimilupa, kun kolmannen maan luottolaitoksen kotivaltion viranomaisen on peruuttanut luottolaitoksen toimiluvan.

Toimiluvan peruuttamisesta on ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan pankkivalvojen komitealle, talletussuojarahastolle ja sijoittajien korvausrahastolle, jos kolmannen maan luottolaitos on rahaston jäsen.

29 i §

Sivuliikkeen toiminnan lopettaminen

Kun Finanssivalvonta peruuttaa kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimiluvan, sivuliikkeen toiminta on välittömästi lopetettava. Mitä muualla laissa säädetään sivuliikkeen valvonnasta, sovelletaan sivuliikkeen valvontaan sen lopetettua toimintansa, kunnes 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty ja sivuliikkeen talletukset maksettu tallettajille.

Ulkomaisen luottolaitoksen on viivytyksettä sen sivuliikkeen toiminnan lopettamisen jälkeen ilmoitettava velkojilleen ja velallisilleen, joiden saaminen tai velka perustuu sivuliikkeen välityksellä tehtyyn sopimukseen, miten velallinen voi lopettamisen jälkeen hoitaa sopimuksen mukaiset velvoitteensa ja miten velkoja voi lopettamisen jälkeen saada suorituksen eräänntyneestä saamisestaan. Finanssivalvonta antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä momentissa tarkoitettua menettelyä.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan soveltuvin osin sivuliikkeen toiminnan rajoittamiseen 29 h §:n tai Finanssivalvonnasta annetun lain 27 §:n nojalla.

29 j §

Edustuston avaaminen ja toiminta

Jos kolmannen maan luottolaitos aikoo

avata edustuston Suomessa, sen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on mainittava edustuston toimipaikan osoite, edustuston toiminnasta vastaava henkilö sekä toiminnan laatu ja laajuus. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä tässä momentissa tarkoitettujen tietojen sisällöstä ja ilmoitusmenettelystä.

Edustusto ei saa harjoittaa 30 §:ssä tarkoitettuja toimia.

Edustusto voi aloittaa toimintansa, kun se on tehnyt 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen.

29 k §

Edustuston toimintaoikeuksien peruuttaminen

Finanssivalvonta voi kieltää edustustoa jatkamasta toimintaansa Suomessa, jos 29 j §:ssä tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty tai ilmoituksessa annetut tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia taikka edustuston toiminnassa on olennaisesti rikottu finanssimarkkinoita koskevia säännöksiä tai määräyksiä.

Sallittu liiketoiminta

35 a §

Arvopaperistettujen omaisuuserien hankintaa koskevat rajoitukset

Luottolaitos ei saa hankkia 16 b §:ssä tarkoitettulla tavalla arvopaperistettuja omaisuuseriä, jollei se voi varmistua siitä, että alkuperäinen luotonantaja tai muu omaisuuseriään arvopaperistava tai arvopaperistettu omaisuuseriä edelleen luovuttava henkilö on jäänyt vastuuseen vähintään viidestä prosentista arvopaperistamisen kohteena olevista omaisuuseristä.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta:

1) arvopaperistamisjärjestelyihin, joiden kohteena ovat:

- a) saamiset julkisyhteisöiltä;
 - b) saamiset luottolaitoksilta ja sijoituspalveluyrityksiltä, joihin tämän lain nojalla sovelletaan enintään 50 prosentin riskipainoa; tai
 - c) saamiset monenkeskisiltä kehityspankeilta; eikä
- 2) indeksiin perustuviin järjestelyihin, syn-

dikoituihin luottoihin, ostettuihin myyntisäämiin eikä luottojohdannaissopimuksiin, jotka täyttävät luottolaitosdirektiivin 122 artiklassa säädetyt ehdot.

Jos luottolaitos hankkii arvopaperistettuja omaisuuseriä tämän pykälän vastaisesti taikka jos luottolaitosdirektiivin 122 a artiklan 4, 5 tai 7 kohdassa asetetut vaatimukset eivät täyty, Finanssivalvonnan on korotettava tällaisiin omaisuuseriin 61 §:n mukaisesti sovellettavaa omien varojen vähimmäismäärää niin kuin luottolaitosdirektiivin 122 a artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään.

36 §

Toimipaikat

Luottolaitoksella on oltava Suomessa pääkonttori ja vähintään yksi kiinteä toimipaikka.

Omat varat

45 §

Ensisijaiset omat varat

Luottolaitoksen omiin varoihin luetaan ensisijaisina omina varoina seuraavat erät:

4) sekamuotoiset rahoitusvälineet, joiden ehdot Finanssivalvonta on hyväksynyt;

8) tilivuoden aikana kertynyt osavuositauksen osoittama voitto, jos se on tilintarkastajan antaman lausunnon mukaan laskettu Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla noudattaen samoja periaatteita kuin tilikauden tuloksen laskemisessa;

9) muut Finanssivalvonnan hyväksymät, edellä mainittuihin eriin rinnastettavat erät.

Edellä 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuista eristä saadaan lukea ensisijaisiin omiin varoihin enintään määrä, joka vastaa 35 prosenttia ensisijaisten omien varojen yhteismäärästä. Sellaisten mainitussa kohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden yhteenlasketusta määrästä, joihin liittyy oikeus vaihtaa rahoitusväline luottolaitoksen osakkeiksi tai osuuksiksi, saadaan kuitenkin yhdessä mui-

den mainitussa kohdassa tarkoitettujen erien kanssa lukea ensisijaisiin omiin varoihin enintään määrä, joka vastaa 50 prosenttia ensisijaisten omien varojen yhteismäärästä. Edellä sanotun estämättä sellaisten rahoitusvälineiden yhteismäärästä, joihin liittyy luottolaitokselle kannuste maksaa rahoitusväline ennenaikaisesti takaisin, saadaan kuitenkin lukea ensisijaisiin omiin varoihin enintään 15 prosenttia.

Edellä 1 momentin 1—6 kohdassa tarkoitettuihin eriin, lukuun ottamatta käyttämättömiä voittovaroja, ei saa lukea eriä, joiden pääomaa ei ole maksettu luottolaitokselle. Mainitun momentin 1—4 kohdassa tarkoitettuihin eriin saa lukea ainoastaan eriä, joille maksettavan osingon, koron tai muun hyvityksen taikka pääoman palautuksen edellytyksenä on, että luottolaitoksella on jakokelpoisia varoja. Mainittuihin eriin ei saa lukea:

- 1) määräaikaisia eriä;
- 2) eriä, jotka tuottavat kumulatiivisen oikeuden osinkoon, korkoon tai muuhun hyvitykseen;
- 3) eriä, joiden pääoman taikka osingon, koron tai muun hyvityksen maksamisesta on antanut vakuuden:
 - a) luottolaitos itse tai sen kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö;
 - b) yhteisö, joka lain tai sopimuksen perusteella on vastuussa luottolaitoksen veloista, tai tällaisen yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö; taikka
 - c) yhteisö, jonka äänivallasta a ja b alakohdassa tarkoitettut yhteisöt omistavat yhteensä yli puolet, tai tällaisen yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluva yhteisö.

46 §

Toissijaiset omat varat

Luottolaitoksen omiin varoihin luetaan toissijaisina omina varoina seuraavat erät:

-
- 3) 3 momentissa säädetyin edellytyksin:
 - a) sekamuotoiset rahoitusvälineet siltä osin, kuin niitä ei lueta ensisijaisiin omiin varoihin;
 - b) muut määräämättömäksi ajaksi annetut velkasitoumukset;

c) 45 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettut erät, jotka tuottavat kumulatiivisen oikeuden osinkoon, korkoon tai muuhun hyvitykseen;

48 §

Vähennyserät

Luottolaitoksen ensisijaisten omien varojen määrästä vähennetään:

- 1) luottolaitoksen omistamat omat osakkeet, osuudet, kantarahastotodistukset ja ensisijaisiin omiin varoihin luetut sekamuotoiset rahoitusvälineet sekä määrä, jolla luottolaitos on 35 §:ssä säädetyn vastaisesti rahoittanut tässä kohdassa tarkoitettujen omien rahoitusvälineiden hankintaa;
- 2) pitkävaikutteisten aineettomien hyödykkeiden hankintamenojen poistamaton osa;
- 3) tilikauden tuloksen tai kertyneiden voittovarojen erät, jotka ovat syntyneet muussa kuin omassa käytössä olevan kiinteistöomaisuuden käypään arvoon arvostamisesta ja jotka ylittävät tästä arvonnoususta aiheutuvan omien varojen lisävaatimuksen;
- 4) edellisten tilikausien ja tilikauden tappiot.

Luottolaitoksen toissijaisista omista varoista vähennetään määrä, jolla luottolaitos on 35 §:n vastaisesti rahoittanut omien 46 §:ssä tarkoitettujen rahoitusvälineiden hankintaa.

Luottolaitoksen ensi- ja toissijaisten omien varojen määrästä vähennetään:

- 1) sellaisen luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sekä rahoituslaitoksen osakkeet ja osuudet sekä sekamuotoiset rahoitusvälineet, jonka kaikista osakkeista tai osuuksista luottolaitos omistaa yli 10 prosenttia;
- 2) muut kuin 1 kohdassa tarkoitettut luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sekä rahoituslaitoksen osakkeet ja osuudet sekä sekamuotoiset rahoitusvälineet, siltä osin kuin niiden yhteismäärä yhdessä 4 kohdassa tarkoitettujen erien kanssa ylittää ennen ensisijaisten ja toissijaisten omien varojen yhteismäärästä tehtäviä vähennyksiä 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista;
- 3) sellaisen suomalaisen ja siihen rinnastettavan ulkomaisen vakuutuslaitoksen osak-

keet, osuudet ja pääomalainat, jonka kaikista osakkeista tai osuuksista luottolaitos omistaa yli 10 prosenttia;

4) lainasaamiset talletuspankkien vakuusrahastoilta siltä osin kuin niiden määrä yhdessä 2 kohdassa tarkoitettujen erien kanssa ylittää 2 kohdassa tarkoitetun määrän;

5) määrä, jolla 71 §:ssä tarkoitettun huomattavan omistusosuuden määrä ylittää mainitun pykälän 1 momentissa säädetyn rajan, sekä määrä, jolla tällaisten omistusosuuksien yhteenlaskettu määrä ylittää mainitun pykälän 2 momentissa säädetyn rajan;

6) selvityssaamiset, jotka syntyvät viiden pankkipäivän jälkeen tehtyyn osasuoritukseen liittyvistä jo luovutetuista arvopapereista tai kauppahinnan maksuista sekä niiden jäljellä olevista eristä sopimuksen lakkaamiseen saakka.

Käytettäessä 59 §:n 1 momentissa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää, ensi- ja toissijaisista omista varoista on lisäksi vähennettävä tämän menetelmän mukaisesti riskipainotettujen varojen yhteismäärästä kirjanpitoon merkittyjen arvonalennusten ja odotettujen tappioiden erotus, jos se on negatiivinen. Laskettaessa tässä momentissa tarkoitettua alijäämää odotetut tappiot oman pääoman ehtoista sijoituksista sisällytetään odotettuihin tappioihin, mutta niistä kirjattu arvonalennuksia ei oteta huomioon. Sovellettaessa 69 ja 71 §:ää omista varoista ei vähennetä tässä momentissa tarkoitettuja eriä. Arvopaperistamiseen perustuvia eriä, joihin 61 §:n 2 momentin mukaisesti sovelletaan 1 250 prosentin riskikerrointa, ei oteta huomioon tätä momenttia sovellettaessa.

Ensi- ja toissijaisista omista varoista on vähennettävä sen lisäksi, mitä edellä säädetään, 3 momentissa tarkoitettujen arvopaperistamisjärjestelyihin perustuvat erät, jos ne jätetään 61 §:n 2 momentin mukaisesti ottamatta huomioon omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa.

48 a §

Erien vähentämisessä noudatettavat periaatteet

Puolet 48 §:n 3—5 momentissa tarkoitettuja eristä vähennetään ensisijaisista omista

varoista ja puolet toissijaisten omien varojen 46 §:n 7 momentin mukaisesta enimmäismäärästä. Mikäli toissijaisten omien varojen enimmäismäärä ei riitä vähennysten tekemiseen, ylimenevä osuus vähennetään ensisijaisista omista varoista.

Edellä 48 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitettua vähennyksen sijasta voidaan vähentää luottolaitoksen omistusta vakuutuslaitoksessa vastaava osuus vakuutuslaitoksen vakuutusyhtiölain tai sitä vastaavan ulkomaisen lain mukaisesti lasketusta toiminta-pääoman vähimmäismäärästä.

Laskettaessa 48 §:n 3 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä osakkeisiin, osuuksiin ja pääomalainoihin rinnastetaan yritykseltä olevat saamiset, joilla on huonompi etuoikeus kuin velallisen muilla veloilla. Mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä laskettaessa luottolaitoksen omistamiksi katsotaan myös 71 §:n 3 momentin mukaisesti lasketut omistukset sellaisissa luottolaitoksissa ja ulkomaisissa luottolaitoksissa sekä rahoituslaitoksissa, joissa luottolaitoksella on 70 §:ssä tarkoitettu huomattava omistusosuus. Laskettaessa 48 §:n 3 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä luottolaitoksen omistamiksi katsotaan myös sellaisen vakuutusomistusyhteisön ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omistusyhteisön, jotka ovat luottolaitoksen tytä- tai osakkuusyrityksiä, omistamat edellä tässä pykälässä tarkoitettujen osakkeet, osuudet ja sekamuotoiset rahoitusvälineet samassa suhteessa kuin luottolaitos omistaa tällaisen omistusyhteisön osakkeita tai osuuksia. Edellä tässä momentissa tarkoitettuja vähennyksiä laskettaessa ei oteta huomioon sijoituksia luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluviin yrityksiin.

Finanssivalvonnan luvalla 48 §:n 3 momentin taikka tämän pykälän 2 tai 3 momentin mukainen vähennys voidaan jättää tekemättä, kun mainituissa momenteissa tarkoitettu sijoitus on toisen luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen, rahoituslaitoksen taikka suomalaisen tai siihen rinnastettavan ulkomaisen vakuutuslaitoksen liiketoiminnan tervehdyttämisen yhteydessä välttämätöntä taikka kun sijoitus on tehty rahoituslaitoksen, jonka tarkoituksena on pääasiassa omis-

taa muiden kuin luottolaitosten tai ulkomaisen luottolaitosten tai rahoituslaitosten osakkeita tai osuuksia ja rahoituslaitos ei kuulu toisen luottolaitoksen tai ulkomaisen luottolaitoksen taikka sijoituspalveluyrityksen tai siihen rinnastettavan ulkomaisen yrityksen konsolidointiryhmään.

Mitä tässä pykälässä säädetään konsolidointiryhmään kuuluvista yhteisöistä, sovelletaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitettun yhteenliittymän keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen vakavaraisuutta laskettaessa mainitun lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin yhteisöihin, jotka yhdistellään yhteenliittymään sen konsolidoitua vakavaraisuutta laskettaessa.

Tässä pykälässä tarkoitettut erät otetaan huomioon määrään, joka niistä on merkitty tilinpäätökseen, lukuun ottamatta 48 §:n 4 momentissa tarkoitettuja odotettuja tappioita.

49 §

Yleissäännös riskienhallinnasta

Luottolaitos ei saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa luottolaitoksen vakavaraisuudelle tai maksuvalmiudelle.

Luottolaitoksella on oltava tehokkaan riskienhallinnan mahdollistava luotettava hallinto sekä toimintaansa nähden riittävä sisäinen valvonta ja riittävät riskienhallintajärjestelmät, mukaan lukien sellaiset johdon ja henkilöstön palkitsemista koskevat periaatteet ja menettelytavat, jotka tukevat tehokasta riskienhallintaa. Hallinnon, sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan on täytettävä luottolaitosdirektiivin V liitteessä asetetut vaatimukset.

Palkitsemista koskeviin periaatteisiin ja menettelytapoihin sovelletaan tämän pykälän estämättä, mitä työsopimuksista ja luottolaitoksen lakisääteisten hallinto- ja valvontaelinten vastuusta muualla laissa säädetään. Palkitsemista koskevista periaatteista ja menettelytavoista säädetään tarkemmin valtiovarainministeriön asetuksella.

Luottolaitoksen riskienhallintaan ja muuhun sisäiseen valvontaan liittyvien tehtävien siirtämiseen sellaisen yrityksen hoidettaviksi,

joka ei kuulu luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään tai talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään, sovelletaan, mitä 36 a ja 36 b §:ssä säädetään

63 §

Valuuttakurssi-, selvitys-, hyödyke- ja vastapuoliriskien kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä

Luottolaitoksella on oltava omia varoja määrä, joka riittää sen koko toiminnasta aiheutuvan valuuttakurssiriskin, selvitysriskin, hyödykeriskin, vastapuoliriskin ja niihin rinnastettavien riskien kattamiseen.

64 §

Kaupankäyntivarastoon liittyvien riskien kattamiseksi vaadittava omien varojen vähimmäismäärä

Luottolaitoksella on oltava omia varoja vähintään määrä, joka riittää kaupankäyntivarastoon liittyvien seuraavien riskien ja niihin rinnastettavien riskien kattamiseen:

- 1) markkinoiden yleisestä kehityksestä aiheutuva riski (*yleisriski*);
- 2) arvopaperin liikkeeseenlaskijasta tai johdannaisopimuksen kohde-etuuden liikkeeseenlaskijasta aiheutuva riski (*erityisriski*);
- 3) merkintäsitoumuksista aiheutuva riski (*muu positioriski*).

67 §

Asiakasriskit ja niitä koskeva ilmoitusvelvollisuus

Asiakasriskillä tarkoitetaan tässä laissa luottolaitoksen sellaisten varojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten yhteismäärää, joiden vastapuoleen liittyvä maksukyvyttömyysriski kohdistuu samaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön taikka tällaisen henkilön kanssa samassa olennaisessa taloudellisessa etuyhteydessä olevaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön. Asiakasriskin määrää laskettaessa va-

rat otetaan huomioon niin kuin 58 §:n 2 momentissa säädetään. Taseen ulkopuoliset sitoumukset otetaan huomioon niiden nimellisarvosta tai, jos sitoumus koskee arvopaperin hankkimista, arvopaperin käyvästä arvosta tai sopimuksen mukaisesta arvosta. Takaukset ja muut vakuudet sekä muut luottoriskien vähentämismenetelmät saadaan ottaa huomioon asiakasriskiä vähentävinä luottolaitosdirektiivin 112—117 artiklan mukaisesti.

Asiakasriskejä eivät kuitenkaan ole:

1) 48 §:ssä tarkoitetut erät, jotka on vähennetty luottolaitoksen omista varoista;

2) valuutan ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä kahden pankkipäivän kuluessa maksusta;

3) arvopapereiden ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä viiden pankkipäivän kuluessa maksusta tai arvopaperin luovutuksesta sen mukaan, kumpi näistä toteutetaan aikaisemmin;

4) vähittäismaksujen välitykseen perustuvat päivänsisäiset erät;

5) maksujenvälitystä tai rahoitusvälineiden selvitystä tai säilytystä harjoittavan luottolaitoksen asiakastoiminnasta syntyvät erät, joita ei voida selvittää saman pankkipäivän aikana ja jotka selvitetään viimeistään seuraavana pankkipäivänä.

Jos luottolaitoksella on 64 §:ssä tarkoitettu kaupankäyntivarasto, siihen liittyvät asiakasriskit lasketaan omien varojen direktiivin 32 artiklan mukaisesti.

Luottolaitoksen on ilmoitettava suuret asiakasriskinsä Finanssivalvonnalle neljännesvuosittain. Finanssivalvonta antaa valvonnan kannalta tarpeelliset määräykset ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä. Suurella asiakasriskillä tarkoitetaan asiakasriskiä, jonka määrä on vähintään 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

68 §

Asiakasriskien hallinta

Luottolaitoksen on lisäksi seurattava jatkuvasti saamistensa ja taseen ulkopuolisten si-

toumustensa maksamisen vakuudeksi asetetuista vakuuksista syntyviä riskikeskittymiä ja asetettava niille rajat. Luottolaitoksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle tiedot, jotka ovat tarpeen vakuuskeskittymistä aiheutuvien riskien valvomiseksi. Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset tässä momentissa tarkoitettun ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä ja siitä, kuinka usein ilmoitukset on tehtävä.

69 §

Asiakasriskejä koskevat rajoitukset

Asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys taikka 7 luvussa tarkoitettu talletussuojarahasto tai vakuusrahasto, asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 150 miljoonaa euroa, luottolaitoksen sisäisesti vahvistamaan määrään, joka ei saa olla suurempi kuin 150 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Finanssivalvonta voi erityisesti syystä myöntää luottolaitokselle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta.

Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan 2 momenttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakas-kokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa ylittää 1 momentissa säädettyä määrää.

Tämän pykälän 1 momentissa säädettyjä rajoituksia laskettaessa ei oteta huomioon asiakasriskejä, jotka kohdistuvat toiseen luottolaitokseen, ulkomaiseen luottolaitokseen, rahoituslaitokseen tai palveluyritykseen, joka on sisällytetty luottolaitoksen 73 §:ssä tarkoitettuun konsolidoituun valvontaan taikka, jos luottolaitos on ulkomaisen luottolaitoksen tai sen omistusyhteisön tytäryritys, mainituissa pykälässä tarkoitettua konsolidoitua valvontaa vastaavaan ulkomaisen luottolaitoksen

konsolidoituun valvontaan. Rajoituksia las-
kettaessa ei oteta huomioon myöskään asia-
kasriskejä, jotka kohdistuvat toiseen luotto-
laitokseen, ulkomaiseen luottolaitokseen, rahoituslaitokseen tai palveluyritykseen taikka vakuutusyhtiölaissa tarkoitettuun vakuutusyhtiöön tai siihen rinnastuvaan ulkomaiseen vakuutuslaitokseen, joka kuuluu luottolaitoksen kanssa samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun tai sitä vastaavaan ulkomaiseen rahoitus- ja vakuutusryhmittymään, edellyttäen että rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omien varojen vähimmäismäärän ja suurten asiakasriskien valvontaan sovelletaan säännöksiä, jotka vastaavat vähintään tämän lain mukaisia konsolidoitua valvontaa koskevia säännöksiä.

Muista kuin 2—4 momentissa tarkoitetuista asiakasriskeistä, joita ei oteta huomioon sovellettaessa 1 momenttia, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Luottolaitos voi ylittää 1 momentissa tarkoitettua rajan kaupankäyntivarastoon liittyvän asiakasriskin määrällä, jos luottolaitoksella on siihen riittävästi omia varoja ja se täyttää omien varojen direktiivin 31 artiklassa ja VI liitteessä asetetut vaatimukset. Luottolaitoksen on neljännesvuosittain ilmoitettava ylityksen määrä ja asiakkaan nimi.

74 §

Konsolidointiryhmän riskienhallinta

Konsolidointiryhmän emoyritys ja konsolidointiryhmän tytäryritykset eivät saa toiminnassaan ottaa niin suurta riskiä, että siitä aiheutuu olennaista vaaraa konsolidoidulle vakavaraisuudelle. Tässä pykälässä tarkoitettuun yritykseen sovelletaan, mitä 49 §:n 2—4 momentissa säädetään.

79 §

Konsolidoidut asiakasriskit ja niiden hallinta sekä konsolidoitujen riskikeskittymien ja sisäisten liiketoimien seuranta

Konsolidointiryhmän emoyrityksen tai 72 §:n 2 momentissa tarkoitettua luottolaitok-

sen on seurattava jatkuvasti luotettavalla tavalla konsolidoitujen asiakasriskien määrää ja luonnetta. Yrityksellä on oltava konsolidoitujen asiakasriskien tunnistamista, mittaamista ja raportointia, asiakasriskien ottamista ja niiden kattamista omilla varoilla sekä muuta konsolidoitujen asiakasriskien hallintaa koskevat, konsolidointiryhmän toiminnan luonteeseen ja laajuuteen nähden riittävät kirjalliset periaatteet ja menettelytavat, joita se noudattaa toiminnassaan. Mitä 68 §:n 2 momentissa säädetään vakuuskeskittymien valvonnasta, sovelletaan vastaavasti konsolidoituihin vakuuskeskittymiin.

82 §

Vakavaraisuustietojen julkistamisvelvollisuus

Luottolaitoksen on vähintään vuosittain julkistettava vakavaraisuuttansa koskevat, luottolaitosdirektiivin 145 artiklassa ja XII liitteessä tarkoitettut tiedot. Luottolaitoksella on lisäksi oltava sen toiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävät kirjalliset periaatteet ja menettelytavat, joita se noudattaa sen varmistamiseksi, että tämän pykälän nojalla julkistettavat tiedot ovat luotettavia ja antavat kattavan kuvan luottolaitoksen riskeistä.

86 §

Lisäpääomavaatimus

Finanssivalvonta voi 1 ja 2 momentissa säädetyin edellytyksin rajoittaa luottolaitoksen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen tilikaudelta kertyvien, yrityksen toiminnan taloudellisesta tuloksesta riippuvien palkkojen ja palkkioiden sekä sopimukseen perustuvien eläkkeiden yhteenlaskettua määrää suhteessa yrityksen tilikauden tuottoihin. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta palkkoihin, palkkioihin ja eläkkeisiin, jotka on maksettava tämän lain voimaantullessa voimassa olevan sitovan sopimuksen perusteella.

90 §

Yhteistyö taloudellisen aseman valvonnassa

Finanssivalvonta valvoo 5 luvun säännösten noudattamista yhteistyössä sellaisten ulkomaisten luottolaitosten tai ulkomaisten sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa, jotka valvovat luottolaitoksen kanssa samaan 73 §:n 1 momentissa tarkoitettuun tai ulkomaiseen konsolidointiryhmään kuuluvia yrityksiä.

Finanssivalvonnan tarkastus- ja tietojensaantioikeudesta ja velvollisuudesta antaa tietoja säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

Jos Finanssivalvonta vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu yksi tai useampi ulkomainen ETA-luottolaitos, Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä tällaisen ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteisymmärrys 85 ja 86 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on pyydettävä asiasta lausunto Euroopan pankkivalvojen komitealta, jos joku tässä momentissa tarkoitetuista viranomaisista sitä pyytää.

Jos yhteisymmärrystä 85 tai 86 §:n soveltamisesta ei ole saavutettu neljän kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on laatinut 85 §:n 1 momentissa tarkoitettua arvioita ja antanut sen tiedoksi tämän pykälän 3 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, Finanssivalvonta voi yksin päättää 85 ja 86 §:n soveltamisesta luottolaitoksen konsolidoidun vakavaraisuuden hallintaan. Finanssivalvonnan on annettava 85 §:ssä tarkoitettu arvio ja 86 §:ssä tarkoitettu päätös viivytyksettä tiedoksi 3 momentissa tarkoitetuille viranomaisille.

Jos ulkomainen ETA-valvontaviranomainen vastaa sellaisen luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, jonka konsolidointiryhmään kuuluu suomalainen luottolaitos, Finanssivalvonnan on ennen 85 §:ssä tarkoitettua arvioita tai 86 §:ssä tarkoitettua päätöksen tekemistä kuultava edellä tarkoitettua ulkomaisista ETA-valvontaviranomaisista.

Edellä 3 ja 5 momentissa tarkoitettu arvio

tai päätös on arvioitava vuosittain uudelleen noudattaen, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, taikka erityisestä syystä useamminkin, jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen sitä pyytää.

104 §

Talletussuojarahaston maksuvelvollisuuden alkaminen

Jos talletuspankki ei ole maksanut talletussopimuksen ja tämän lain mukaisesti talletuspankissa tilillä olevia tallettajan erääntyneitä ja riidattomia saamisia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnan on 5 työpäivän kuluessa 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta tai asiasta muutoin tiedon saatuaan päätettävä, onko talletussuojarahaston maksettava pankin tallettajien 105 §:n 1—3 momentissa tarkoitettua saamisia. Maksuvelvollisuuden määrittämisen edellytyksenä on, että 1 momentissa tarkoitettua saamisen maksamatta jääminen on saadun selvityksen perusteella johtunut pankin maksu- tai muista taloudellisista vaikeuksista eivätkä vaikeudet Finanssivalvonnan arvion mukaan ole tilapäisiä.

Finanssivalvonnan on arvioidessaan 2 momentissa tarkoitettujen vaikeuksien tilapäisyyttä otettava huomioon 105 §:ssä tarkoitettu yhteisvastuu.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 2 momentissa tarkoitettua päätöksestään talletussuojarahastolle, talletuspankin vakuusrahastolle, talletuspankille ja valtiovarainministeriölle. Jos pankilla on ulkomaisilla sivuliikkeillä, päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliikkeen sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja suojajärjestelmälle.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua Finanssivalvonnan päätöksen toteuttamiseksi talletuspankin on toimitettava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 105 §:n 1—3 momentissa tarkoitettua saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla 141 §:n mukaan on oikeus saada salassa pidettäviä tietoja.

105 §

Korvattavat saamiset

Talletussuojarahaston varoista korvataan talletuspankissa tilillä olevat ja tilille vielä kirjautumattomat maksujenvälityksessä olevat tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset, kuitenkin enintään 100 000 euron määrään asti. Jos tiliä käytetään sijoituspalveluun siten kuin sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 55 §:n 2 momentissa säädetään, korvaus maksetaan kuitenkin mainitussa laissa tarkoitetusta korvausrahadosta siten kuin mainitun lain 6 luvussa säädetään.

Talletuspankin ETA-valtiossa olevan sivuliikkeen tallettajan saamiset korvataan suomalaisen talletussuojarahaston varoista siihen määrään, johon ne korvattaisiin sivuliikkeen sijaintivaltion suojajärjestelmän mukaisesti, kuitenkin enintään 100 000 euron määrään asti.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, tallettajan saaminen maksetaan täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos tallettaja osoittaa luotettavasti, että saaminen perustuu varoihin, jotka tallettaja on saanut omassa käytössä olleen asuntonsa myynnistä ja että varat käytetään uuden, tallettajan omaan käyttöön tulevan asunnon hankkimiseen. Tätä momenttia sovelletaan vain sellaisiin tallettajan varoihin, jotka on talletettu talletuspankin tilille enintään kuusi kuukautta ennen päivää, jona talletuspankki on 104 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla laiminlyönyt maksaa tallettajan tässä momentissa tarkoitettua saamisen. Jollei muuta voida osoittaa, talletuspankin katsotaan laiminlyöneen tallettajan saamisen maksamisen tässä momentissa tarkoitettulla tavalla sinä päivänä, jona tallettaja on tehnyt 104 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen, taikka sitä aikaisempänä päivänä, jona Finanssivalvonta on saanut toiselta tallettajalta mainitussa momentissa tarkoitettua ilmoituksen, jonka perusteella Finanssivalvonta on tehnyt mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettua päätöksen.

Tätä pykälää sovellettaessa pidetään talletuspankkeja, jotka lain, sopimuksen tai muun järjestelyn perusteella vastaavat kokonaan tai

osittain toistensa sitoumuksista tai velvoitteista, yhtenä talletuspankkina. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, tätä momenttia ei sovelleta talletuspankkiin, joka on 114 §:n 1 momentin mukaisesti ilmoittanut eroavansa vakuusrahadosta. Pankkiin, jolle eroilmoituksen jälkeen annetaan 119 §:ssä tarkoitettua tukea, sovelletaan kuitenkin tätä momenttia. Edellä tarkoitettua sopimuksesta tai muusta järjestelystä on ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

106 §

Tallettajien saamisten maksaminen

Talletussuojarahaston on maksettava tallettajille 105 §:n 1—3 momentissa tarkoitettua saamiset 20 työpäivän kuluessa 104 §:ssä tarkoitettua Finanssivalvonnan päätöksestä. Jos talletuspankki on ennen 104 §:ssä tarkoitettua päätöstä asetettu selvitystilaan, tässä momentissa säädetty määräaika lasketaan selvitystilaan asettamispäätöksestä.

Finanssivalvonta voi myöntää talletussuojarahastolle lisäaikaa tallettajien saamisten maksamiseen enintään 10 työpäivää. Lisäajan myöntämisen edellytyksenä on, että talletussuojarahaston lisäajan tarve perustuu poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja erityiseen syyhyn.

Ulkomaisten luottolaitosten sivuliikkeitä koskevat erityissäännökset talletussuojasta

112 a §

Ulkomaisten luottolaitosten sivuliikkeiden jäsenyys talletussuojarahastossa

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike voi kuulua 95 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike voi erota talletussuojarahaston jäsenyydestä. Talletussuojarahaston tai, kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen osalta, Finanssivalvonnan on hakemuksesta myönnettävä luottolaitokselle ero talletussuojarahastosta. Ennen eron myöntämistä on kuultava Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvon-

taviranomaista sekä lisäksi ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen osalta Finanssi-
valvontaa ja kolmannen maan luottolaitoksen
sivuliikkeen osalta talletus-suojarahastoa.
Päätöksessä voidaan antaa eroamista koske-
via tarkempia määräyksiä.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen
on annettava tallettajilleen tiedot talletussuo-
jarahaston tallettajien saamisille antamasta
suojasta ja muusta vastaavasta suojajärjestel-
mästä tai suojan puuttumisesta sekä aiemmin
annettujen tietojen muutoksista suomen ja
ruotsin kielellä.

112 b §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen kannatusmaksu

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan ul-
komaisen ETA-luottolaitoksen Suomessa
olevan sivuliikkeen kannatusmaksu määräy-
tyy 99 §:n mukaisesti. Sivuliikkeen kannatus-
maksun perusteena on kuitenkin sivuliikkeen
112 c §:n perusteella korvattavien talletusten
yhteismäärä. Vakavaraisuuteen perustuvaa
maksua laskettaessa ulkomaisen ETA-luotto-
laitoksen omien varojen yhteismäärään lue-
taan erät, jotka luottolaitoksen kotivaltion
säännösten mukaan saadaan kyseisiin eriin
lukea.

Talletussuojarahaston jäsenenä olevan kol-
mannen maan luottolaitoksen Suomessa ole-
van sivuliikkeen kannatusmaksu on 0,05 pro-
senttia sivuliikkeen talletusten yhteismää-
räästä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu talle-
tusten yhteismäärä sekä 1 momentissa tarkoi-
tettu omien varojen määrä määräytyvät kan-
natusmaksun maksamista edeltävän tilikau-
den vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

112 c §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen lisäsuoja

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen Suo-
messä oleva sivuliike voi kuulua Suomessa
95 §:ssä tarkoitettuun talletussuojarahastoon
täydentääkseen kotivaltionsa mukaista tallet-
tajien saamisen suojaa, jos sivuliike ottaa

vastaan talletuksia yleisöltä ja sen kotivaltion
suoja ei voida pitää yhtä riittävänä kuin
tämän lain mukaista talletussuojarahaston an-
tamaa suojaa. Ulkomaisen ETA-luottolaitok-
sen kotivaltion suojan ja talletussuojarahas-
ton antaman suojan yhteismäärä voi kuiten-
kin olla enintään 100 000 euroa. Sen estä-
mättä, mitä edellä tässä momentissa sääde-
tään korvauksen enimmäismäärästä, 105 §:n
3 momentissa tarkoitettut varat korvataan täy-
simääräisesti.

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen on haet-
tava talletussuojarahastolta jäsenyyttä Suo-
messä olevalle sivuliikkeelleen. Hakemuk-
sessa on oltava riittävät tiedot luotto-laitok-
sesta ja sen kotivaltion suojajärjestelmästä.
Talletussuojarahaston on pyydettävä hake-
muksesta Suomen Pankin ja Finanssivalvon-
nan lausunto. Talletussuojarahasto voi hylätä
hakemuksen, jos luottolaitoksen kotivaltion
suoja on pidettävä riittävänä.

Talletussuojarahaston 2 momentissa tar-
koitettuun hakemukseen antamassa päätök-
sessä on määrättävä siitä, mitä tallettajan saa-
misia ja mihin määrään Suomessa oleva talle-
tussuojarahasto korvaa ja mikä on luottolai-
toksen maksettavaksi tuleva liittymismaksu.

Talletussuojarahaston velvollisuus maksaa
3 momentissa tarkoitettut tallettajien saamiset
alkaa siitä, kun talletussuojarahasto on saanut
ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion
valvontaviranomaiselta tiedon kotivaltion
suojajärjestelmän velvoittamisesta korvaa-
maan ulkomaisen ETA-luottolaitoksen tallet-
tajien saamiset.

Talletussuojarahaston on ilmoitettava sivu-
liikkeen tallettajille maksuvelvollisuuden al-
kamisesta. Talletussuojarahaston on julkisella
kuulutuksella, joka on julkistettava myös si-
vuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurim-
missä päivälehdissä, ilmoitettava, mihin toi-
miin tallettajien on ryhdyttävä oikeuksiensa
turvaamiseksi.

Edellä 5 momentissa tarkoitettun talletus-
sujarahaston velvollisuuden toteuttamiseksi
on ulkomaisen ETA-luottolaitoksen toimitet-
tava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista
ja heidän 1 momentissa tarkoitetuista saami-
staan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tie-
toja muille kuin viranomaisille, joilla on lain
nojjalla oikeus ne saada.

112 d

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen erottaminen talletussuojarahastosta

Jos ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliike ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä taikka talletussuojarahaston sääntöjä, talletussuojarahasto voi erottaa sen jäsenyydestään aikaisintaan 12 kuukauden kuluttua siitä, kun talletussuojarahasto oli antanut sivuliikkeelle varoituksen. Talletussuojarahaston on kuuluttava luottolaitosta, Finanssivalvontaa, Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Ennen 1 momentissa tarkoitettua erottamispäätöstä syntyneet sivuliikkeen tallettajien saamiset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

Talletussuojarahaston on ilmoitettava erottamispäätöksestä Finanssivalvonnalle ja ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle sekä julkisella kuulutuksella, joka on julkistettava myös sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä.

112 e §

Talletussuojarahaston korvausvelvollisuus kolmannen maan luottolaitoksen selvitystilassa tai konkurssissa

Talletussuojarahaston varoja voidaan käyttää selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen kolmannen maan luottolaitoksen ja sen Suomen sivuliikkeen osalta vain talletussuojarahaston jäsenenä olevan tällaisen sivuliikkeen yleisölle tarjottavilla tileillä olevien tallettajien sellaisten 105 ja 106 §:ssä tarkoitettujen saamisten maksamiseen, joiden maksamiseen selvitystilassa olevan luottolaitoksen tai konkurssipesän varat eivät riitä, kuitenkin tallettajaa kohti enintään se osa saamisista, joka ei ylitä 100 000 euron määrää. Kuitenkin 105 §:n 3 momentissa tarkoitettut varat korvataan täysimääräisesti. Saamiset voidaan maksaa jo konkurssin tai selvitystilan aikana, ja ne maksetaan tallettajille euroina.

Talletussuojarahaston korvausvelvollisuus

alkaa siitä, kun talletussuojarahasto on saanut tiedon luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta luottolaitoksen asettamisesta konkurssiin tai selvitystilaan tai Finanssivalvonnalta tiedon luottolaitoksen sivuliikkeen asettamisesta konkurssiin Suomessa.

Saatuaan tiedon 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä talletussuojarahaston on annettava siitä tieto asianomaisen sivuliikkeen tallettajille. Talletussuojarahaston on myös julkisella kuulutuksella ilmoitettava siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkaistava myös suurimmissa päivälehdissä suomen ja ruotsin kielellä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua talletussuojarahaston velvollisuuden toteuttamiseksi luottolaitoksen sivuliikkeen on toimitettava talletussuojarahastolle tiedot tallettajista ja heidän 1 momentissa tarkoitetuista saamisistaan. Talletussuojarahasto ei saa antaa tietoja muille kuin viranomaisille, joilla on lain nojalla oikeus ne saada.

112 f §

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen erottaminen talletussuojarahaston jäsenyydestä

Jos kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike ei ole noudattanut tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä taikka talletussuojarahaston sääntöjä, Finanssivalvonta voi erottaa sen talletussuojarahastosta. Finanssivalvonnan on kuuluttava Suomen Pankkia ja luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaista ennen erottamispäätöksen tekemistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua sivuliikkeen on ilmoitettava tallettajille talletussuojarahastosta erottamisesta. Sivuliikkeeseen ennen erottamispäätöstä tehdyt talletukset ovat suojan piirissä niiden erääntymiseen saakka.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua sivuliikkeen on julkisella kuulutuksella, joka on myös julkaistava sivuliikkeen toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä, ilmoitettava, mihin toimiin tallettajien on ryhdyttävä oikeuksiensa turvaamiseksi.

10 a luku

Ulkomaisen luottolaitoksen likvidaatiomenettely ja tervehdyttämistoimenpide

166 a §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *tervehdyttämistoimenpiteellä* viranomaisen päätökseen perustuvaa toimenpidettä, jonka tarkoituksena on turvata tai palauttaa ennalleen ulkomaisen luottolaitoksen taloudellinen tilanne ja joka voi vaikuttaa kolmannen henkilön oikeuksiin luottolaitosta kohtaan;

2) *likvidaatiomenettelyllä* kaikkia velkojia koskevaa viranomaisen päätökseen perustuvaa menettelyä, jonka tarkoituksena on ulkomaisen luottolaitoksen omaisuuden muuttaminen rahaksi viranomaisen valvonnassa; likvidaatiomenettelyllä tarkoitetaan myös menettelyä, joka päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen;

3) *hallinnoitajalla* viranomaisen nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteestä;

4) *selvittäjällä* viranomaisen nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelystä.

166 b §

Tervehdyttämistoimenpiteen ja likvidaatiomenettelyn tunnustaminen

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti tehtyä päätöstä aloittaa luottolaitosta koskeva tervehdyttämistoimenpide tai likvidaatiomenettely sovelletaan myös tällaisen luottolaitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen.

Jos valtiovarainministeriö, Suomen Pankki tai Finanssivalvonta katsoo, että ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä koskeva tervehdyttämistoimenpide tulisi aloittaa, niiden on ilmoitettava siitä luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselle. Ilmoituksen antaa tiedoksi Finanssivalvonta.

166 c §

Hallinnoitaja ja selvittäjä

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen hallinnoitajan ja selvittäjän nimeäminen osoitetaan esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä nimeämispäätöksestä tai jollakin muulla luottolaitoksen kotivaltion viranomaisen antamalla todistuksella. Päätöksestä tai todistuksesta voidaan vaatia laillisesti pätevä suomen- tai ruotsinkielinen käännös.

Hallinnoitajalla ja selvittäjällä on oikeus käyttää Suomessa kaikkia toimivaltuuksia, joita heillä on oikeus käyttää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltiossa. Hallinnoitajalla ja selvittäjällä on oikeus käyttää Suomessa avustajaa, joka on nimitetty luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön mukaisesti.

Suomessa toimiessaan hallinnoitajan ja selvittäjän on noudatettava Suomen lakia erityisesti muuttaessaan omaisuutta rahaksi ja tiedottaessaan menettelystä työntekijöille.

166 d §

Rekisteriin merkitseminen

Jos tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisesta tehdään Suomen lain nojalla merkintä rekisteriin, rekisterinpitäjän on hallinnoitajan, selvittäjän tai ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion asianomaisen muun viranomaisen tai henkilön pyynnöstä tehtävä merkintä rekisteriin luottolaitosta koskevan 166 b §:ssä tarkoitettua tervehdyttämistoimenpiteen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisesta.

166 e §

Hakemus konkurssiin asettamisesta

Kolmannen maan luottolaitoksen omaisuus voidaan luovuttaa Suomessa konkurssiin sivuliikkeen johtajan päätöksellä. Ennen hakemuksen jättämistä luottolaitoksen on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle.

Velkojan hakiessa kolmannen maan luottolaitosta konkurssiin tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava hakemuksesta Finanssivalvonnalle. Tuomioistuimen on lykättävä asian

käsittelyä enintään kuukaudella, jos Finanssivalvonta esittää tätä koskevan pyynnön viikon kuluessa tässä momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta.

166 f §

Konkurssista ja toimiluvan peruuttamisesta ilmoittaminen Euroopan talousalueella

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava 166 e §:ssä tarkoitetun konkurssin aloittamista koskevasta päätöksestä ja konkurssin vaikutuksista sekä toimiluvan peruuttamista koskevasta päätöksestä niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, joihin kolmannen maan luottolaitos on perustanut sivuliikkeen tai joissa se tarjoaa palveluja.

Finanssivalvonnan ja pesähoitajan on toimitettava riittävässä yhteistyössä niiden muiden ETA-valtioiden asianomaisten viranomaisten ja selvittäjien kanssa, joihin kolmannen maan luottolaitos on perustanut Euroopan unionin virallisessa lehdessä vuosittain julkaistavassa luettelossa mainitun sivuliikkeen.

166 g §

Konkurssia koskevat lainvalintasäännökset Euroopan talousalueella

Edellä 166 e §:ssä tarkoitettuun konkursiin Euroopan talousalueella sovellettavasta laista on soveltuvin osin voimassa, mitä liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 24 a—24 k §:ssä säädetään.

166 h §

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikainen keskeyttäminen

Finanssivalvonta voi keskeyttää talletusten vastaanottamiseen oikeutetun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan enintään kuukauden ajaksi, jos on ilmeistä, että toiminnan jatkaminen vakavasti vahingoittaisi rahoitusmarkkinoiden vakautta, maksujärjestelmien häiriötöntä toimintaa tai velkojien etua. Finanssivalvonta voi erityisesti syystä tehdä päätöksen keskeytyksen

jatkamisesta enintään yhdellä kuukaudella kerrallaan, kuitenkin enintään siihen saakka, kun kuusi kuukautta on kulunut edellä tässä momentissa tarkoitetun päätöksen antamisesta.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava toiminnan keskeytyksestä sekä menettelyn mahdollisista vaikutuksista niiden muiden ETA-valtioiden valvonta-viranomaisille, joissa 1 momentissa tarkoitetulla luottolaitoksella on sivuliike. Ilmoitus on vastaavasti tehtävä toiminnan keskeytyksen lakkaamisesta.

Talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain 5 §:ssä tarkoitetun asiamiehen on viipymättä ilmoitettava toiminnan keskeytyksestä Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ilmoitus on vastaavasti tehtävä keskeytyksen lakkaamisesta muun syy kuin keskeytyspäätöksessä mainitun määräajan päättymisen johdosta. Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa on samalla mainittava menettelyn tarkoitus, sovellettava lainsäädäntö, muutoksenhakuajan ja toimivaltainen muutoksenhakuviranomainen. Toiminnan keskeytys on voimassa siitä riippumatta, onko ilmoitus julkaistu.

Toiminnan keskeytyksessä noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetun lain 1—3 luvussa, 11 §:n 1 momentissa ja 5 luvussa säädetään talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä, lukuun ottamatta 1 ja 1 a §:ää. Mitä sanotussa laissa säädetään valtiovarainministeriöstä, koskee vastaavasti Finanssivalvontaa. Ennen keskeytyspäätöksen tekemistä ja keskeytyksen peruuttamista Finanssivalvonnan on sen lisäksi, mitä sanotussa laissa säädetään, kuultava valtiovarainministeriötä.

166 i §

Muutoksenhaku päätöksestä keskeyttää väliaikaisesti kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminta

Edellä 166 h §:ssä tarkoitettuun Finanssivalvonnan tekemään keskeytyspäätökseen saadaan hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Muutoksenhausta

on muuten voimassa, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 73 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään.

10 b luku

Ulkomaisia luottolaitoksia koskevat erityissäännökset

166 j §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sijoituspalvelujen tarjoaminen

Ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen, joka toimilupansa mukaan tarjoaa sijoituspalveluja ja jolla on Suomessa sivuliike, sovelletaan lisäksi, mitä arvopaperimarkkina- ja luokun ottamatta sen 4 luvun 7, 12, 14 ja 15 §:ää, sekä sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 36 ja 37 §:ssä säädetään arvopaperinvälittäjän velvollisuuksista sijoituspalvelujen tarjoamisesta ja ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain (580/1996) 4 c §:n 2 momentissa oheispalvelun tarjoamisesta.

Ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen sovelletaan lisäksi, mitä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa säädetään ulkomaisen sidonnaisasiamiehen käyttämisestä.

Ulkomaiseen ETA-luottolaitokseen, joka tarjoaa Suomeen sijoittuneille osapuolille suoran mahdollisuuden käydä kauppaa sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettua monenkeskistä kaupankäyntiä vastaavassa järjestelmässä, sovelletaan, mitä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalveluja Suomessa annetun lain 5 §:n 4 momentissa säädetään.

166 k §

Kolmannen maan luottolaitoksen sijoituspalvelujen tarjoaminen

Kolmannen maan luottolaitokseen, jolla on Suomessa sivuliike ja joka tarjoaa Suomessa sijoituspalveluja, sovelletaan lisäksi, mitä sijoituspalvelun tarjoamisesta liiketoimintana ja arvopaperimarkkina- ja luokun ottamatta sen 4 luvun 7, 12, 14 ja 15 §:ää, sekä sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 36 ja 37 §:ssä säädetään arvopaperinvälittäjän velvollisuuksista muualla laissa säädetään.

166 l §

Ulkomaisen luottolaitoksen jäsenyys sijoittajien korvausrahastossa

Ulkomaiseen luottolaitoksen sivuliikkeen jäsenyyttä sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettussa sijoittajien korvausrahastossa koskee vastaavasti, mitä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain 4 a, 4 b, 7, 8 a, 8 b ja 13 a §:ssä ulkomaisesta sijoituspalveluyrityksestä säädetään.

166 m §

Riskienhallinta, maksuvalmius ja asiakastietojärjestelmät

Ulkomainen luottolaitos ei saa Suomessa harjoittamassaan toiminnassa ottaa niin suurta riskiä, että se vaarantaa sivuliikkeen tallettajien edut. Sivuliikkeellä tulee olla toimintaansa nähden riittävät riskien valvontajärjestelmät.

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiuden on oltava sivuliikkeen toimintaan nähden riittävällä tavalla turvattu. Kolmannen maan luottolaitoksella on lisäksi oltava Suomessa jatkuvasti varoja vähintään viisi miljoonaa euroa sivuliikkeen toimintaa varten. Luottolaitoksen on huolehdittava siitä, että sivuliike kykenee suoriutumaan kaikista maksuvelvoitteistaan oikea-aikaisesti. Luottolaitoksen on Finanssivalvonnan vaatimuksesta esitettävä luottolaitoksen hallituksen tai vastaavan toimielimen hyväksymät maksuvalmiuden hallintaa koskevat yleiset periaatteet. Periaatteista on käytävä myös ilmi, millä tavoin sivuliikkeen maksuvalmiutta ja siihen sisältyviä riskejä valvotaan ottaen huomioon sivuliikkeen liiketoiminnan laatu ja laajuus.

Finanssivalvonta valvoo ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen maksuvalmiutta ja markkinariskiä yhteistyössä laitoksen kotivaltion valvontaviranomaisten kanssa.

Sivuliikkeellä on oltava toimintaansa nähden riittävät asiakastietojärjestelmät, jotta sivuliike voi jatkuvasti antaa asiakkailleen lain ja sopimuksen edellyttämät tiedot asiakassuhteesta.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen sovelletaan, mitä 36 b §:ssä luottolaitoksen toiminnan ulkoistamisen edellytyksistä säädetään.

166 n §

Varautuminen poikkeusoloihin

Mitä 123 §:n 1 momentissa ja 124 §:ssä säädetään varautumisesta ja siitä aiheutuvien kustannusten korvaamisesta, koskee vastaavasti ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikettä.

Edellä 1 momentissa säädetty velvoite ei koske ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikettä siltä osin kuin sivuliike on luottolaitoksen kotivaltion lainsäädännön nojalla varmistanut tehtäviensä hoitamisen poikkeusoloissa 1 momenttia vastaavalla tavalla ja esittänyt siitä Finanssivalvonnalle riittävän selvityksen.

166 o §

Markkinointi ja sopimusehdot sekä muut menettelytavat

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen sekä ulkomaiseen luottolaitokseen, joka muuten tarjoaa Suomessa 30 §:ssä tarkoitettuja palveluja, sovelletaan, jollei laista muuta johdu, mitä 10, 125—127 ja 133—139 §:ssä säädetään.

Sovellettaessa tätä lakia ulkomaiseen luottolaitokseen, talletuksena pidetään myös sellaisia yleisöltä tilille otettuja takaisinmaksettavia varoja, jotka on korvattava ulkomaisesta talletussuojajärjestelmästä.

Ulkomaisen luottolaitoksen on markkinoinnissaan ilmoitettava nimensä ja kotivaltionsa.

166 p §

Vaitiolovelvollisuus ja asiakkaiden tunteminen

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston toimihenkilön vaitiolovelvollisuudesta, tietojenanto-oikeudesta ja salassapitovelvollisuuden rikkomisesta sekä asiakkaiden tuntemisesta ja edustuston luottotietotoiminnan harjoittamisesta on vastaavasti voi-

massa, mitä niistä 141—145 ja 169 §:ssä säädetään.

Sivuliikkeellä ja edustustolla on oikeus 1 momentin säännöksen estämättä antaa edustamansa luottolaitoksen kotivaltion viranomaiselle tai valvonnasta vastaavalle yhteisölle sekä edustamansa luottolaitoksen tilintarkastajalle tiedot, jotka on säädetty tai asianmukaisessa järjestyksessä määrätty ilmoitettaviksi.

166 q §

Tilinpäätös ja tilinpäätöstä täydentävät tiedot

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen on julkistettava luottolaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös, toimintakertomus ja konsernin toimintakertomus sekä niitä koskevat tilintarkastajien lausunnot. Ne on julkaistava suomen tai ruotsin kielellä, jollei Finanssivalvonta erityisestä syystä anna lupaa julkistaa niitä muulla kielellä.

Tilinpäätöstietojen lisäksi Suomen Pankilla on oikeus saada tehtävänsä toteuttamiseksi ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeltä vastaavat tiedot, jotka sillä on oikeus saada Suomessa toimiluvan saaneilta luottolaitoksilta. Finanssivalvonnan tietojensaantioikeudesta säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

166 r §

Kaupparekisterimerkinnät

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeestä on tehtävä ilmoitus kaupparekisteriin siten kuin siitä kaupparekisterilaissa (129/1979) säädetään.

Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään toiminimestä, ulkomainen ETA-luottolaitos voi Suomessa harjoittaa toimintaansa samalla toiminimellä kuin sillä on kotivaltiossaan.

Patentti- ja rekisterihallitus voi vaatia, että toiminimeen tehdään erottava lisäys, jos toiminimi ei selvästi erotu parempaa etuoikeutta nauttivista nimistä tai jos on tarjolla vaara, että se on sekoitettavissa sellaiseen toiminimeen tai tavaramerkkiin, johon jollain toisella on aikaisempi yksinoikeus Suomessa.

166 s §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johto

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnasta vastaa sivuliikkeen johtaja, joka myös edustaa luottolaitosta sivuliikkeen toimintaa koskevissa oikeussuhteissa.

Sivuliikkeen johtajana ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen johtajaan sovelletaan, mitä 40 §:ssä säädetään luottolaitoksen toimitusjohtajasta.

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan ja muiden mahdollisten toimimien kirjoittajien on asuttava Suomessa, jollei Finanssivalvonta myönnä poikkeusta.

166 t §

Tiedoksiannot

Haaste tai muu tiedoksianto katsotaan toimitetuksi ulkomaiselle luottolaitokselle, kun se on annettu tiedoksi henkilölle, jolla on oikeus yksin tai yhdessä toisen kanssa edustaa luottolaitosta.

Jollei ketään 1 momentissa tarkoitetuista ulkomaisen luottolaitoksen edustajista ole merkitty kaupparekisteriin, tiedoksianto voidaan toimittaa luovuttamalla asiakirjat jollekulle luottolaitoksen palveluksessa olevalle tai, jos tällaista henkilöä ei tavata, luottolaitoksen sivuliikkeen sijaintipaikan poliisiviranomaiselle noudattaen lisäksi, mitä oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 7 §:n 2—4 momentissa säädetään.

166 u §

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtajan vahingonkorvausvelvollisuus

Ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen johtaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on toimessaan tahallisesti tai huolimattomuudesta aiheuttanut sivuliikkeen asiakkaalle tai muulle henkilölle rikkomalla tätä

lakia tai muuta sivuliikkeen toimintaa koskevaa säännöstä.

Vahingonkorvauksen sovittelusta sekä korvausvastuun jakaantumisesta kahden tai useamman korvausvelvollisen kesken on voimassa, mitä vahingonkorvauslain (412/1974) 2 ja 6 luvussa säädetään.

166 v §

Finanssivalvonnan oikeus edustaa tallettajia ulkomaan talletussuojarahastossa

Jos ulkomainen luottolaitos ei ole maksanut talletussopimuksen mukaisesti ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen tilillä olevia tallettajan erääntyneitä ja riidattomia saatavia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnan on viipymättä saatuaan 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen tehtävä vaatimus asianomaiselle ulkomaiselle talletussuojarahastolle tai muulle talletussuojasta vastaavalle viranomaiselle talletusten korvaamisesta. Finanssivalvonnalla on oikeus käyttää tässä momentissa tarkoitettussa talletussuojarahastossa tai muussa ulkomaisessa viranomaisessa puhevaltaa 1 momentissa tarkoitettujen tallettajien puolesta.

181 §

Markkinariskejä koskevat siirtymäsäännökset

Finanssivalvonta voi sallia, että ne luottolaitokset, jotka ovat saaneet ennen tämän lain voimaantuloa luvan käyttää omien varojen direktiivin V liitteen mukaista sisäistä mallia erityisriskin laskemiseen, saavat enintään vuoden 2011 loppuun saakka käyttää tällaista mallia tämän lain voimaantullessa säädetyin edellytyksin.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010. Tämän lain 86 §:n 3 momenttia ei kuitenkaan sovelleta ennen 31 päivää joulukuuta 2011. Tämän lain 63 §:n 1 momentin, 64 §:n 1 momentin ja 82 §:n 1 momentin sijasta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2011 saakka tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Ennen 31 päivää joulukuuta 2009 syntyneisiin tämän lain 69

§:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuihin asiakasriskeihin sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka mainittujen lainkohtien sijasta tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain 90 §:n 4 momentissa säädetyn määräajan sijasta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka kuuden kuukauden määräaikaa.

Mitä 49 §:ssä tai sen nojalla säädetään palkitsemisjärjestelmistä, ei sovelleta tämän lain voimaan tullessa voimassa olleisiin sitoviin sopimusehtoihin, jollei työnantajan ja työntekijän kesken toisin sovita.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Edellä 45 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitetut erät, jotka eivät tämän lain voimaan tullessa täytä tässä laissa säädettyjä vaatimuksia, saadaan sisällyttää ensisijaisiin omiin varoihin niiden säännösten mukaisesti, jotka olivat voimassa lain tullessa voimaan, seuraavasti:

- 1) vuosina 2011—2020 100 %:n määrään;
- 2) vuosina 2021—2030 20 %:n määrään;
- 3) vuosina 2031—2040 10 %:n määrään.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleva kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toimilupahakemus on täydennettävä tämän lain vaatimusten mukaiseksi.

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 1358

L a k i

ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetun lain kumoamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annettu laki (1608/1993), jäljempänä *kumottava laki*.

toiminnasta annetun lain (121/2007) 166 o §:n 2 momentissa tarkoitettuihin talletussopimuksiin, jotka ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike on tehnyt ennen tämän lain voimaantuloa tai vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

2 §

Kolmannen maan luottolaitoksen sivuliike, jolla on tämän lain voimaan tullessa voimassa oleva kumottavan lain nojalla myönnetty toimilupa, saa jatkaa luottolaitostoiminnan harjoittamista Suomessa sanotun toimiluvan mukaisesti.

4 §

Jos muualla lainsäädännössä viitataan kumottavaan lakiin tai muuten tarkoitetaan kumottavan lain säännöstä, sen sijasta sovelletaan tilalle tulleita luottolaitostoiminnasta annetun lain säännöksiä.

3 §

Kumottavaa lakia sovelletaan luottolaitos-

5 §

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 127/2010
TaVM 33/2010
EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

N:o 1359

Laki**talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 21 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) 21 §:n 3 momentti seuraavasti:

21 §

Jäsenluottolaitoksen omien varojen ja konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärä

Jos jäsenluottolaitokseen sovelletaan 1 momenttia, luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:ssä tarkoitettu asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 40 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 40 prosenttia luottolaitoksen omista varoista taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 240 miljoonaa euroa, luottolaitoksen sisäisesti vahvistamaan määrään, joka ei saa olla suurempi kuin 240 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä myöntää luottolaitokselle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta. Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyritykseen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan tätä mo-

menttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa ylittää 1 momentissa säädettyä määrää. Tämän momentin mukaisen rajoituksen laskemiseen sovelletaan, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 69 §:n 4 momentissa säädetään. Mitä viimeksi mainitussa lainkohdassa säädetään luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan luotto- ja rahoituslaitokseen kohdistuvista asiakasriskeistä, sovelletaan vastaavasti asiakasriskeihin, jotka kohdistuvat jäsenluottolaitoksen kanssa samaan yhteenliittymään kuuluvaan yritykseen.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 127/2010
 TaVM 33/2010
 EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

N:o 1360

L a k i**Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 §:n 2 momentin 10 kohta ja 6 §:n 2 momentti,
muutetaan 3 §:n 3 momentin 9 kohta, 4 §:n 2 momentin 1 kohta, 6 §:n 1 momentin 10 kohta, 26 §:n 7 momentti, 39 §:n 1 momentin 1 kohta, 40 §:n 1 momentti, 43 §:n otsikko ja 1 momentti, 50 §:n 1 momentti ja 61 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 6 §:n 1 momentin 10 kohta laissa 301/2010, sekä
lisätään 3 §:n 3 momenttiin uusi 10 kohta sekä lakiin uusi 59 a ja 65 a—65 c § seuraavasti:

3 §

Tehtävät

 Finanssivalvonnan tehtävänä on lisäksi:

9) edistää yhteistyössä korkeakoululaitoksen kanssa finanssialan tieteellistä tutkimusta ja koulutusta;

10) seurata luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkitsemisjärjestelmien kehitystä ja toimittaa sitä koskevia tietoja Euroopan pankkivalvojen komitealle.

4 §

Valvottavat

Toimilupavalvottavalla tarkoitetaan tässä laissa:

HE 127/2010
 TaVM 33/2010
 EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettua luottolaitosta ja kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikettä;

6 §

Muut määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

 10) *sivuliikkeellä* luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, maksulaitoksen ja vakuutusyhtiön sivuliikettä sekä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen luottolaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen vakuutusyhtiön Suomessa olevaa sivuliikettä, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen sijoitus-

palveluyrityksen Suomessa olevaa sivuliikettä, ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa tarkoitettua ulkomaisen rahastoyhtiön Suomessa olevaa sivuliikettä sekä ulkomaisen maksulaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (298/2010) tarkoitettua ulkomaisen maksulaitoksen Suomessa olevaa sivuliikettä;

26 §

Toimiluvan peruuttaminen ja siihen rinnastettava toiminnan määrääminen lopetettavaksi

Ulkomaisen ETA-sivuliikkeen toiminnan kieltämisestä säädetään 61 §:ssä ja kolmannen maan luottolaitoksen edustuston toimintaoikeuksien peruuttamisesta luottolaitostoitinnasta annetussa laissa.

39 §

Rikemaksu

Finanssivalvonta voi määrätä rikemaksun sille, joka:

1) laiminlyö tai rikkoo velvollisuuden toimittaa Finanssivalvonnalle 18 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuja tietoja taikka muita tietoja, jotka on säädetty tai määrätty säännöllisesti toimitettavaksi Finanssivalvonnan laissa säädetyn tehtävän suorittamiseksi;

40 §

Julkinen huomautus

Finanssivalvonta voi antaa valvottavalle ja muulle finanssimarkkinoilla toimivalle julkisen huomautuksen, jos tämä tahallaan tai huolimattomuudesta menettelee finanssimarkkinoita koskevien säännösten tai niiden nojalla annettujen määräysten vastaisesti. Valvottavalle huomautus voidaan antaa myös, jos valvottava tahallaan tai huolimattomuudesta menettelee toimilupansa ehtojen tai toimintaansa koskevien sääntöjen vastaisesti. Huomautus voidaan antaa edellyttäen, ettei

asia kokonaisuutena harkiten anna aiheetta ankarampiin toimenpiteisiin.

43 §

Rikemaksun ja seuraamusmaksun määräämisen muut edellytykset

Rikemaksua tai seuraamusmaksua ei voida määrätä, jos samaa rikkomusta koskeva asia on vireillä esitutkinnassa, syyteharkinnassa tai tuomioistuimessa rikosasiana. Rikemaksua tai seuraamusmaksua ei voida määrätä myöskään, jos samasta rikkomuksesta on lainvoimaisesti tuomittu rangaistus.

50 §

Yleinen yhteistyövelvoite ja toiminta arvopaperimarkkinavalvonnan yhteysviranomaisena

Finanssivalvonnan on toimittava yhteistyössä ulkomaisten ETA-valvontaviranomaisien kanssa. Finanssivalvonnan on kiinnitettävä asianmukaista huomiota myös päätöstensä mahdolliseen vaikutukseen rahoitusjärjestelmän vakauteen muissa ETA-valtioissa erityisesti kriisitilanteissa.

59 a §

Ulkomaisen ETA-luottolaitoksen sivuliikkeen nimeäminen merkittäväksi

Finanssivalvonta voi pyytää ulkomaisen ETA-luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta vastaavalta ulkomaiselta ETA-valvontaviranomaiselta tai, jollei luottolaitos kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin, ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaiselta luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen nimeämistä merkittäväksi. Pyyntöön on sisällytettävä riittävät perustelut, joissa on ainakin mainittava:

1) ylittääkö sivuliikkeen markkinaosuus Suomessa talletuksilla mitattuna 2 prosenttia; 2) miten luottolaitoksen toiminnan keskeyttäminen tai lopettaminen todennäköisesti vaikuttaa maksuvalmiuteen sekä maksu- ja selvitysjärjestelmiin Suomessa;

3) mikä on sivuliikkeen koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna Suomen pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Finanssivalvonnan on pyrittävä yhdessä ulkomaisen ETA-luottolaitoksen kotivaltion valvontaviranomaisen sekä, jos luottolaitos kuuluu konsolidoidun valvonnan piiriin, konsolidoidusta valvonnasta vastaavan ulkomaisen ETA-valvontaviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteinen päätös luottolaitoksen Suomessa olevan sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteistä päätöstä ei saavuteta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun 1 momentissa tarkoitettu ulkomainen ETA-valvontaviranomainen on vastaanottanut Finanssivalvonnan pyynnön, Finanssivalvonnan on tehtävä päätös sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi kahden kuukauden kuluessa edellä tässä momentissa tarkoitettun määräajan päättymisestä. Finanssivalvonnan on päätöstä tehdessään kiinnitettävä huomiota myös 2 momentissa tarkoitettujen ulkomaisten ETA-valvontaviranomaisten esittämiin seikkoihin. Finanssivalvonnan päätös on annettava tiedoksi 2 momentissa tarkoitetuille ulkomaisille ETA-valvontaviranomaisille.

61 §

Ulkomaiseen ETA-sivuliikkeeseen ja muuhun ulkomaiseen ETA-valvottavaan ja toisen ETA-valtion valvonnassa olevaan säänneltyyn markkinaan kohdistuvasta toimenpiteestä ilmoittaminen sekä ulkomaisen ETA-sivuliikkeen ja muun ulkomaisen ETA-valvottavan toiminnan rajoittaminen ja kieltäminen

Jos kotivaltion valvontaviranomaisen toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi ja sivuliike jatkaa 1 momentissa tarkoitettujen säännösten tai määräysten vastaista menettelyä, Finanssivalvonta voi ilmoitettuaan asiasta valvottavan kotivaltion valvontaviranomaiselle antaa sivuliikkeelle 33 §:ssä tarkoitettua toimenpanokiellon tai oikaisukehotuksen, 40 §:ssä tarkoitettua julkisen huomautuksen tai 41 §:ssä tarkoitettua julkisen varoituksen taikka 38 tai 48 §:ssä säädetyn uhkasakon uhalla kieltää sivuliikkeen toiminnan jatkamisen kokonaan tai osittain.

Yhteistyö ryhmävalvonnassa

65 a §

Luottolaitosten konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö

Kun Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta, Finanssivalvonnan on sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, suoritettava seuraavat tehtävät:

- 1) valvonnassa tarvittavien tietojen kokoamisen ja jakamisen yhteensovittaminen;
- 2) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien muiden ETA-valvontaviranomaisten kanssa ja, kun kysymys on kriisitilanteista ja niihin varautumisesta, tarvittaessa yhteistyössä asianomaisten ETA-valtioiden keskuspankkien kanssa.

65 b §

Valvontakollegion perustaminen

Finanssivalvonnan on perustettava valvontakollegio, jos:

- 1) Finanssivalvonta vastaa luottolaitoksen konsolidoidusta valvonnasta ja jos konsolidointiryhmään kuuluu toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saanut luottolaitos tai ryhmään kuuluva luottolaitos on perustanut toiseen ETA-valtioon merkittävän sivuliikkeen; tai
- 2) suomalainen luottolaitos, joka ei kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin, on perustanut toiseen ETA-valtioon merkittävän sivuliikkeen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen luottolaitosten ja sivuliikkeiden toimintaa valvovilla ulkomaisilla ETA-valvontaviranomaisilla on oikeus osallistua valvontakollegioon. Tarvittaessa Finanssivalvonta voi kutsua valvontakollegioon ETA-valtioiden keskuspankkien edustajia sekä Finanssivalvontaa vastavia muiden kuin ETA-valtioiden valvontaviranomaisia.

65 c §

Valvontakollegion tehtävä ja toiminta

Valvontakollegion tehtävänä on helpottaa valvontaviranomaisten yhteistoimintaa asian-

omaisten luottolaitosten ja sivuliikkeiden valvonnassa. Finanssivalvonta vahvistaa valvontakollegiolla valvontayhteistyötä koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet. Finanssivalvonnan on ennen toimintaperiaatteiden vahvistamista kuultava kollegioon osallistuvia ulkomaisia ETA-valvontaviranomaisia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen toimintaperiaatteiden on katettava ainakin seuraavat seikat:

- 1) tietojenvaihto;
- 2) mahdollinen sopiminen vapaaehtoisesta tehtävien ja vastuiden jaosta;
- 3) tarkastussuunnitelma ja muut menettelytavat luottolaitostoiminnasta annetun lain 85 §:ssä tarkoitetun arvion tekemiseksi;
- 4) valvonnan tehostaminen poistamalla tarpeettomat päällekkäiset vaatimukset;
- 5) kriisitilanteisiin varautuminen ja toiminta kriisitilanteissa;
- 6) periaatteet, joiden mukaisesti Finanssivalvonta voi rajoittaa ulkomaan valvontavi-

ranomaisen oikeutta osallistua yksittäisen asian käsittelyyn kollegiossa;

7) sovellettaessa 65 b §:n 1 momentin 1 kohtaa vakavaraisuusvaatimusten johdonmukainen soveltaminen konsolidointiryhmään kuuluvissa luottolaitoksissa.

Finanssivalvonta kutsuu valvontakollegion kokoukset koolle ja toimii kokousten puheenjohtajana. Finanssivalvonnan on tiedotettava valvontakollegion toiminnasta Euroopan pankkivalvojien komitealle.

Finanssivalvonnan on annettava kollegioon kuuluville ulkomaan valvontaviranomaisille etukäteen tieto kollegiossa käsiteltävistä asioista sekä ilmoitettava jälkikäteen kollegion tekemistä päätöksistä niille kollegioon kuuluville valvontaviranomaisille, jotka eivät ole olleet päätöksenteossa läsnä.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 1361**Laki****Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain 4 ja 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain (879/2008) 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 302/2010, seuraavasti:

4 §
Suhteellinen valvontamaksu te ja maksun määrä prosentteina maksuperusteesta sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

Suhteelliseen valvontamaksun maksuperus-

Maksuvelvollinen	Maksuperuste	Maksun määrä prosentteina maksuperusteesta
luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu talletuspankki	taseen loppusumma	0,00284
luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitettu luottoyhteisö ja sähkörahayhteisö	taseen loppusumma	0,00284
maksulaitoslaissa tarkoitettu maksulaitos	liikevaihto	0,25
vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitettu vahinkovakuutusyhtiö	taseen loppusumma x 4	0,00284
vakuutusyhtiölaissa tarkoitettu henkivakuutusyhtiö	taseen loppusumma	0,00284
työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997) tarkoitettu työeläkevakuutusyhtiö	taseen loppusumma	0,00284
vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitettu vakuutusyhdistys	taseen loppusumma x 4	0,00284
eläkesäätiölaissa tarkoitettu eläkesäätiö	taseen loppusumma	0,00284
vakuutuskassalaissa tarkoitettu eläkekassa	taseen loppusumma	0,00284
vakuutuskassalaissa tarkoitettu sairauskassa	taseen loppusumma x 4	0,00284

HE 127/2010
 TaVM 33/2010
 EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

vakuutusassalaissa tarkoitettu muu vakuutusassassa kuin eläkeassassa tai sairausassassa	taseen loppusumma	0,00284
maatalousyrittäjän eläkeassassa (1280/2006) tarkoitettu Maatalousyrittäjien eläkelaitos	taseen loppusumma	0,00284
merimieseläkeassassa (1290/2006) tarkoitettu Merimieseläkeassassa	taseen loppusumma x 0,4	0,00284
työttömyysetuusten rahoituksesta annetussa laissa (555/1998) tarkoitettu työttömyysvakuutusrahasto sekä Koulutusrahasto	taseen loppusumma	0,00284
Tapaturmavakuutuslaitosten liitto, Liikennevakuutuskeskus, Potilasvakuutuskeskus, Ympäristövakuutuskeskus ja työttömyysassalaissa (603/1984) tarkoitettu työttömyysassojen tukikassa	taseen loppusumma x 4	0,00284
valtion eläkerahastosta annetussa laissa (1297/2006) tarkoitettu valtion eläkerahasto, kunnallisessa eläkeassassa (549/2003) tarkoitettu Kuntien eläkevakuutus -niminen kunnallinen eläkelaitos ja kirkkoassassa (1054/1993) tarkoitettu Kirkon keskusrahaston eläkerahasto	taseen loppusumma x 0,4	0,00284
sellaisen ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	taseen loppusumma	0,00095
sellaisen ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	taseen loppusumma	0,00284
ulkomaisen maksulaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,11
sijoitusrahastolaissa tarkoitettu rahastoyhtiö	rahastoyhtiön hallintoimien sijoitusrahastojen varojen yhteismäärä	0,0022
lisämaksu rahastoyhtiölle, joka tarjoaa omaisuudenhoitoa tai sijoitusneuvontaa	omaisuudenhoidon ja sijoitusneuvonnan liikevaihto	0,34
arvopaperimarkkinalaissa tarkoitettu arvopaperipörssi ja muu selvitysyhteisö kuin arvopaperikeskus sekä kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termineillä annetussa laissa (772/1988) tarkoitettu optioyhteisö	liikevaihto	1,30 %; maksu on kuitenkin vähintään 50 000 euroa

sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitettu muu sijoituspalveluyritys kuin lain 45 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	liikevaihto	0,34
sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 45 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	liikevaihto	0,11
työttömyyskassalaissa tarkoitettu työttömyyskassa	jäsenmaksutulo	0,66
ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,15
ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,34
ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,15
ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	liikevaihto	0,34
ulkomaisen vakuutusyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	vakuutusmaksutulo	0,03

5 §

Suhteellista valvontamaksua maksavan perusmaksu

Edellä 4 §:ssä tarkoitettun suhteellisen val-

vontamaksun lisäksi maksettavan perusmaksun määrä euroina sekä maksun suorittamiseen velvolliset määräytyvät seuraavasti:

Maksuvelvollinen	Perusmaksu euroina
liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001) tarkoitettu liikepankki, säästöpankillaissa (1502/2001) tarkoitettu säästöpankkiosakeyhtiö sekä osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1504/2001) tarkoitettu osuuspankkiosakeyhtiö	6 000
muu luottolaitos	2 000
lisämaksu luottolaitokselle, jonka palkkiotuottojen määrä on suurempi kuin rahoituskate	9 000
maksulaitos	2 000
vakuutusyhtiö	6 000
vakuutusyhdistys	1 000
eläkesäätiö ja eläkekassa	1 200

muu vakuutuskassa kuin eläkekassa	800
työttömyyskassa	6 000
Maatalousyrittäjien eläkelaitos, Merimieseläkekassa, työttömyysvakuutusrahasto ja Koulutusrahasto	6 000
Tapaturmavakuutuslaitosten liitto, Liikennevakuutuskeskus, Potilasvakuutuskeskus, Ympäristövakuutuskeskus ja työttömyyskassojen tukikassa	1 200
valtion eläkerahasto, Kuntien eläkevakuutus ja Kirkon keskusrahaston eläkerahasto	15 000
sellaisen ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	3 000
ulkomaisen luottolaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	2 000
rahastoyhtiö	4 000
muu sijoituspalveluyritys kuin sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 45 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	6 000
sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 45 §:n 3—5 momentissa tarkoitettu sijoituspalveluyritys	1 000
ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	2 000
ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	3 000
ulkomaisen maksulaitoksen sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	1 000
ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen	2 000
ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	3 000
ulkomaisen vakuutusyhtiön sivuliike, jonka kotivaltio ei kuulu Euroopan talousalueeseen	3 000

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 1362

L a k i

rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 21 ja 22 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) 21 ja 22 §, sellaisina kuin ne ovat, 21 § osaksi laeissa 132/2007 ja 886/2008 ja 22 § osaksi laeissa 132/2007 ja 606/2010, seuraavasti:

21 §

Asiakasriskit ja niiden ilmoittaminen

Ryhmittymään kuuluvan yrityksen *asiakasriskillä* tarkoitetaan tässä laissa yrityksen sellaisten varojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten yhteismäärää, joiden vastapuoleen liittyvä maksukyvyttömyysriski kohdistuu samaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön tai tällaisen henkilön kanssa samassa olennaisessa taloudellisessa etuyhteydessä olevaan luonnolliseen tai oikeushenkilöön. Asiakasriskien määrää laskettaessa varat ja taseen ulkopuoliset sitoumukset otetaan huomioon vastaavasti niin kuin luottolaitosten osalta säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain 67 §:n 1 momentissa.

Ryhmittymän asiakasriskit lasketaan yhdistelemällä ryhmittymään kuuluvien yritysten asiakasriskit noudattaen soveltuvin osin, mitä konsernitilinpäätöksen laatimisesta säädetään.

Asiakasriskejä eivät kuitenkaan ole:

1) erät, jotka on vähennetty ryhmittymään kuuluvan yrityksen omista varoista;

2) valuutan ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä kahden pankkipäivän kuluessa maksusta;

3) arvopapereiden ostosta tai myynnistä syntyvät erät, jotka ilmenevät tavanomaisessa selvityksessä viiden pankkipäivän kuluessa maksusta tai arvopaperin luovutuksesta sen mukaan, kumpi näistä toteutetaan aikaisemmin;

4) vähittäismaksujen välitykseen perustuvat päivänsisäiset erät;

5) maksujenvälitystä tai rahoitusvälineiden selvitystä tai säilytystä harjoittavan luottolaitoksen asiakastoiminnasta syntyvät erät, joita ei voida selvittää saman pankkipäivän aikana ja jotka selvitetään viimeistään seuraavana päivänä;

6) vakuutusyhtiölain 10 luvun 22 §:ssä tarkoitettujen sijoitussidonnaisen vakuutuksen arvonkehityksen määräävät sijoituskohteet.

Jos ryhmittymään kuuluvalla rahoitusalan yrityksellä on luottolaitostoiminnasta annetun lain 64 §:ssä tarkoitettu kaupankäyntivarasto, kaupankäyntivaraston liittyvät asiakasriskit lasketaan sijoituspalveluyritysten ja luottolai-

HE 127/2010
 TaVM 33/2010
 EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

tosten omien varojen riittävydestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY 29—32 artiklan mukaisesti.

Ryhmittymän emoyrityksen on ilmoitettava suuret asiakasriskinsä Finanssivalvonnalle neljännesvuosittain. Finanssivalvonta antaa valvonnan kannalta tarpeelliset määräykset ilmoitusvelvollisuuden sisällöstä. Suurella asiakasriskillä tarkoitetaan asiakasriskiä, jonka määrä on vähintään 10 prosenttia ryhmittymän omista varoista.

22 §

Asiakasriskejä koskevat rajoitukset

Ryhmittymän asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia ryhmittymän omista varoista.

Jos asiakasyhteisö on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, asiakasriski ei saa nousta määrään, joka ylittää 25 prosenttia ryhmittymän omista varoista taikka, jos tämä määrä on pienempi kuin 150 miljoonaa euroa, ryhmittymän sisäisesti vahvistamaan määrään, joka ei saa olla suurempi kuin 150 miljoonaa euroa eikä suurempi kuin 100 prosenttia ryhmittymän omista varoista. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä myöntää ryhmittymälle luvan poiketa viimeksi mainitusta rajasta.

Luottolaitokseen tai sijoituspalveluyrityk-

seen kohdistuvalla asiakasriskillä tarkoitetaan 2 momenttia sovellettaessa myös sellaiseen asiakaskokonaisuuteen kohdistuvaa asiakasriskiä, johon kuuluu vähintään yksi luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Tätä momenttia sovellettaessa asiakaskokonaisuuteen kuuluvien muiden asiakkaiden kuin luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettu asiakasriski ei kuitenkaan saa ylittää 1 momentissa säädettyä määrää.

Muista kuin 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista asiakasriskeistä, joita ei oteta huomioon sovellettaessa 1 momenttia, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Ryhmittymä voi ylittää 1 momentissa tarkoitettua rajan kaupankäyntivarastoon liittyvän asiakasriskin määrällä samoin edellytyksin kuin mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 69 §:n 6 momentissa säädetään luottolaitoksesta. Ryhmittymän emoyrityksen on neljännesvuosittain ilmoitettava ylityksen määrä ja asiakkaan nimi.

Sen lisäksi, mitä tässä pykälässä säädetään, 3 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmittymään sovelletaan, mitä talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 19 §:ssä säädetään yhteenliittymän asiakasriskeistä.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 1363

Laki

sidotusta pitkäaikaissäätämisestä annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sidotusta pitkäaikaissäätämisestä annetun lain (1183/2009) 3 §:n 1 momentti seuraavasti:

3 §

Oikeus tarjota säästämissopimusta

Oikeus tarjota säästämissopimusta on:

- 1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetulla talletuspankilla ja ulkomaisella luottolaitoksella;
- 2) sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetulla sijoituspalveluyrityksellä;
- 3) sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetulla rahastoyhtiöllä ja yhteissijoitusyrityksellä;

4) ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetulla ulkomaisella sijoituspalveluyrityksellä;

5) ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetulla ulkomaisella rahastoyhtiöllä.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 127/2010
TaVM 33/2010
EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

N:o 1364

L a k i**sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 14 ja 46 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (922/2007) 14 §:n 3 momentti ja
lisätään 46 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

14 §

*Sijoituspalvelun tarjoaminen muun luvan
 nojalla*

destä korvausrahastossa säädetään ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004).

46 §

Taloudellisen aseman valvonta

Ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäsenyydestä korvausrahastossa säädetään ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996). Ulkomaisen luottolaitoksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäsenyydestä korvausrahastossa säädetään luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007). Ulkomaisen rahastoyhtiön oikeudesta tarjota sijoituspalvelua ja sen jäsenyy-

Mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 67—69 §:ssä säädetään, ei sovelleta sijoituspalveluyritykseen, joka harjoittaa ainoastaan tämän lain 5 §:n 1, 2, 4, 5 tai 7 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 127/2010
 TaVM 33/2010
 EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

N:o 1365

Laki**sijoitusrahastolain 6 ja 11 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoitusrahastolain (48/1999) 6 §:n 5 momentti ja 11 §, sellaisena kuin ne ovat, 6 §:n 5 momentti laissa 928/2007 ja 11 § osaksi laissa 928/2007, seuraavasti:

6 §

Rahastoyhtiön, joka harjoittaa 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa, on aina 1—4 momentissa säädetystä riippumatta täytettävä sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 46 §:n 1 momentissa säädetyt vaatimukset. Tällaiseen rahastoyhtiöön sovelletaan, mitä viimeksi mainitun pykälän 4 momentissa säädetään.

11 §

Sen estämättä, mitä 9 §:ssä säädetään, säilytysyhteisönä voi toimia sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu luottolaitos.

Säilytysyhteisönä voi lisäksi toimia Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa toimiluvan saanut ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain (580/1996) 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettu sijoituspalveluyritys tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettu ulkomainen ETA-luottolaitos:

- 1) jolla on sivuliike Suomessa;
- 2) joka täyttää 10 §:ssä säädetyt taloudelliset toimintaedellytykset; ja
- 3) joka on kotivaltiossaan oikeutettu harjoittamaan sijoitusrahastodirektiivissä tarkoitettua säilytysyhteisötoimintaa.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 127/2010
 TaVM 33/2010
 EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

N:o 1366

L a k i

kiinteistörahastolain 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kiinteistörahastolain (1173/1997) 9 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 350/2007, seuraavasti:

9 §

Osakepääoma

laissa (121/2007) tarkoitetun talletuspankin tai talletusten vastaanottamiseen oikeutetun ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen tilille.

Kiinteistörahaston osakepääoma on maksettava rahassa kiinteistörahaston Suomessa olevalle, luottolaitostoiminnasta annetussa

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 127/2010
TaVM 33/2010
EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

N:o 1367

Laki**arvopaperimarkkinalain 1 luvun 1 ja 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 1 §:n 11 momentti ja 4 §:n 1 momentin 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 923/2007, seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tämän lain arvopaperinvälittäjää koskevien säännösten soveltamisesta ulkomaiseen sijoituspalveluyritykseen, ulkomaiseen luottolaitokseen sekä ulkomaiseen rahastoyhtiöön säädetään ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996), luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004).

4 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

4) *arvopaperinvälittäjällä* sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua

sijoituspalveluyritystä sekä ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetun lain 2 §:ssä tarkoitettua ulkomaista sijoituspalveluyritystä, luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta, joka yhtiöjärjestyksensä, sääntöjensä tai toimilupansa mukaan tarjoaa sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa tarkoitettuja sijoituspalveluja sekä sellaista sijoitusrahastolain 2 §:ssä tarkoitettua rahastoyhtiötä ja ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetun lain 2 §:ssä tarkoitettua ulkomaista rahastoyhtiötä, joka toimilupansa mukaan harjoittaa sijoitusrahastolain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa;

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 127/2010
 TaVM 33/2010
 EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

N:o 1368

Laki**rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (503/2008) 2 §:n 2 kohta ja
muutetaan 2 §:n 1 kohta ja 31 §:n 1 momentin 1 kohta, sellaisena kuin ne ovat, 2 §:n 1 kohta laissa 918/2008 ja 31 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 303/2010, seuraavasti:

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:
 1) luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitettuihin luottolaitokseen, ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeeseen ja luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan rahoituslaitokseen sekä muuhun liike- ja ammattitoimintana mainitun lain 30 §:n 1 momentin 3—11 kohdassa tarkoitettuja palveluita tarjoavaan;

31 §

Valvonta

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista valvoo:

1) Finanssivalvonta 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettun luotto- ja rahoituslaitoksen sekä mainitun pykälän 4—8, 10—13, 20 ja 20 a kohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta;

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 127/2010
 TaVM 33/2010
 EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

N:o 1369

L a k i

**eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain
6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetun lain (1084/1999) 6 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1513/2001, uusi 4 momentti seuraavasti:

6 §

Nettoutus luottolaitoksen maksukyvyttömyysmenettelyssä

sestä, sovelletaan vastaavasta luottolaitostoinnasta annetun lain 166 h §:ssä tarkoitettuun kolmannen maan luottolaitoksen sivuliikkeen toiminnan väliaikaiseen keskeyttämiseen.

Mitä 1 momentissa säädetään talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämi-

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 127/2010
TaVM 33/2010
EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

N:o 1370

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 16 §:n 9 momentti, 17 §:n 10 momentti ja 21 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 9 momentti ja 17 §:n 10 momentti laissa 520/2010, seuraavasti:

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

hastohtiön sivuliikkeen ja edustuston on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetun sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalveluja Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa (826/1991) tarkoitetun arvopapereiden ja tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetun luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston, sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetun rahastoyhtiön sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetun ulkomaisen ra-

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Luottolaitoksen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa tarkoitetun ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen ja edustuston, sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen ja muun arvopapereiden säilyttäjän on toimitettava Verohallinnolle verotusta

HE 127/2010
 TaVM 33/2010
 EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

4562

N:o 1370

varten verovelvollisen saaman luovutusvoiton ja tappion laskemiseksi tarpeelliset tiedot arvopapereiden myynneistä ja muista luovutuksista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

— — — — —
—————

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 1371

Laki**valtion vakuusrahastosta annetun lain 12 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään valtion vakuusrahastosta annetun lain (379/1992) 12 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1508/2001, uusi 4 momentti seuraavasti:

12 a §

*Tuen kohteena olevan pankin tappioiden
kattaminen ja muut tuelle asetettavat
erityiset ehdot*

Tuen ehdoissa on lisäksi määriteltävä tuen kohteena olevan pankin johdolle maksettavien palkkioiden enimmäismäärä, jos se on tarpeen luottolaitostoiminnasta annetun lain 49 §:n 2 momentissa säädettyjen luottolaitos-

ten palkitsemisjärjestelmille asetettujen tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi. Tukiehdot on muutenkin laadittava sellaisiksi, että ne täyttävät luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY V liitteen 23 kohdan k-alakohdan vaatimukset.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

HE 127/2010
TaVM 33/2010
EV 260/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY (32009L0111); EUVL N:o L 302, 17.11.2009, s. 97—119
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU (32010L0076); EUVL N:o L 329, 14.12.2010, s. 3—35

N:o 1372

Valtiovarainministeriön asetus**luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkitsemisjärjestelmistä**

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2010

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 49 §:n nojalla ja sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (922/2007) 46 §:n nojalla:

1 §

Yleinen soveltamisala ja suhteellisuusperiaate

Tässä asetuksessa säädetään luottolaitoksen ja sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan yrityksen johdon ja henkilöstön palkitsemisjärjestelmälle asetettavista vaatimuksista. Mitä tässä asetuksessa säädetään luottolaitoksesta ja sen konsolidointiryhmään kuuluvasta yrityksestä, sovelletaan vastaavasti sijoituspalveluyritykseen ja sen konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen, lukuun ottamatta sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (922/2007) 46 §:n 2 momentissa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä ja sen konsolidointiryhmään kuuluvaa yritystä. Mitä tässä asetuksessa säädetään konsolidointiryhmästä ja sen emoyrityksestä, koskee myös talletuspankkien yhteenliittymää ja sen keskusyhteisöä.

Tämän asetuksen säännöksiä on sovellettava tavalla, joka ottaa huomioon yrityksen ja sen konsolidointiryhmän koon, oikeudellisen ja hallinnollisen rakenteen sekä toiminnan laadun, laajuuden ja monimuotoisuuden sekä kunkin palkkionsaajan tehtävät ja vastuun.

2 §

Henkilöllisen soveltamisalan raja

Tämän asetuksen 6 §:n 2 momentin 1 ja 2 kohtaa sekä 7—9 §:ää sovelletaan ainoastaan sellaisia henkilöitä koskevaan palkitsemisjärjestelmään, joiden ammatillisesta toiminnasta

voi aiheutua yritykselle merkittävää riskiä. Tällaisia henkilöitä ovat:

1) toimitusjohtaja ja henkilöt, jotka toimitusjohtajan lisäksi tosiasiallisesti osallistuvat yrityksen toiminnan johtamiseen;

2) muu henkilö, jonka toiminnalla on olennainen vaikutus yrityksen riskiasemaan;

3) henkilö, joka työskentelee liiketoiminoista riippumattomissa yrityksen sisäisissä valvontatoiminnoissa;

4) muu tämän pykälän ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu henkilö, jonka palkkioiden kokonaismäärä ei merkittävästi poikkea 1 tai 2 kohdissa tarkoitettulle henkilölle määräytyvän palkkion kokonaismäärästä.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) yrityksellä 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua yritystä;

2) palkitsemisjärjestelmällä kaikkia niitä päätöksiä, sopimuksia, periaatteita ja menettelytapoja, joita yritys noudattaa toimitusjohtajan ja henkilöstön palkitsemisessa;

3) palvelussuhteella työsuhdetta ja toimitusjohtajan tai vastaavassa asemassa olevan toimisuhdetta yrityksen ja palkkionsaajan välillä;

4) palkkiolla palvelussuhteeseen perustuva palkkaa tai muuta taloudellista etuutta, mukaan lukien 6 §:n 4 momentissa tarkoitettu palvelussuhteen päättymisestä maksettava korvaus sekä sellainen eläke-etuus, jonka

kustantaminen ei ole yrityksen lakisääteinen velvollisuus;

5) muuttuvalla palkkiolla palkkionsaajan suoritukseen taikka taloudellisiin tai muihin tekijöihin sidottua palkkiota, joka ei ole kiinteä;

6) kiinteällä palkkiolla tiettyyn ajanjaksoon tai muuhun suorituksesta tai tuloksesta riippumattomaan tekijään sidottua palkkaa ja muuta palkkiota;

7) palkkionsaajalla henkilöä, jonka palvelussuhteen perusteella palkkio maksetaan;

8) ansaintajaksolla ajanjaksoa, jonka aikana tehdyn työsuorituksen tai ajanjaksoon kohdistuvan muun tekijän perusteella yrityksen palkkionsaajalle maksettava muuttuva palkkio määritellään;

9) lykkäysajalla ansaintajakson jälkeistä ajanjaksoa, jonka päätyttyä palkkionsaajalle syntyy oikeus muuttuvaan palkkioon tai, jos palkkio maksetaan osina, palkkion osaan, jäljempänä 9 §:ssä säädetyn edellytyksin sekä yrityksen mahdollisesti asettamien muiden ehtojen toteutuessa;

10) odotusajalla palkitsemisjärjestelmässä määrättyä lykkäysajan jälkeistä ajanjaksoa, jonka aikana palkkionsaaja ei voi vielä määrätä hänelle muuna kuin rahana maksettavasta palkkiosta;

11) yrityksen konsolidointiryhmällä sitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 16 §:ssä tai sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 10 §:ssä tarkoitettua konsolidointiryhmää, johon yritys kuuluu.

4 §

Palkitsemisjärjestelmää koskevat yleiset periaatteet

Yrityksen palkitsemisjärjestelmän tulee olla yrityksen ja sen konsolidointiryhmän liiketoimintastrategian, tavoitteiden ja arvojen mukainen sekä vastata yrityksen ja sen konsolidointiryhmän pitkän aikavälin etua. Palkitsemisjärjestelmän tulee olla sopusoinnussa yrityksen ja sen konsolidointiryhmän hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä.

Palkitsemisjärjestelmä ei saa kannustaa yrityksen ja sen konsolidointiryhmän toiminnassa riskinottoon, joka ylittää yrityksen ja

sen konsolidointiryhmän riskinkantokyvyn perusteella määritellyn tai muuten kestävän riskitason.

5 §

Palkitsemisjärjestelmän hallinnointi

Yrityksen hallituksen on hyväksyttävä palkitsemisjärjestelmän yleiset periaatteet yrityksen johtoa ja koko henkilöstöä varten, valvottava palkitsemisjärjestelmän noudattamista sekä arvioitava säännöllisesti sen toimivuutta. Yrityksen konsolidointiryhmän emoyrityksen hallituksen on valvottava, että tätä asetusta noudatetaan koko konsolidointiryhmässä.

Palkitsemisjärjestelmää on hallinnoitava siten, että voidaan välttää sellaiset eturistiriidat, jotka voivat vaarantaa yrityksen tai sen konsolidointiryhmän liiketoiminnan hoitamisen ammattitaitoisesti sekä terveiden ja varoisten liikeperiaatteiden mukaisesti. Yrityksen tai sen konsolidointiryhmän sisäisen, liiketoiminnoista riippumattoman valvontatoimen on vähintään kerran vuodessa todennettava, onko yrityksen tai sen konsolidointiryhmän emoyrityksen hallituksen hyväksymää palkitsemisjärjestelmää noudatettu.

Yrityksellä tai, jos yritys kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän emoyrityksellä, on oltava palkitsemisjärjestelmän hallinnointia varten hallituksen nimeämä ja sen jäsenistä koostuva palkitsemisvaliokunta. Palkitsemisvaliokunnan puheenjohtaja ja jäsenet eivät saa olla palvelussuhteessa yritykseen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan yritykseen. Palkitsemisvaliokuntaa ei tarvitse nimetä, jos sitä on yrityksen ja sen konsolidointiryhmän toiminnan koko, oikeudellinen ja hallinnollinen rakenne sekä toiminnan laatu, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen pidettävä tarpeettomana.

Yrityksen riskienhallinnasta ja liiketoiminnoista riippumattomista valvontatoiminnoista vastaavien henkilöiden palkitsemista valvoo yrityksen tai, jos yritys kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän emoyrityksen hallitus tai 3 momentissa tarkoitettu palkitsemisvaliokunta. Valvontatoiminnoissa työskentelevän henkilön palkkio ei saa olla riip-

puvainen sen liiketoimintayksikön tuloksesta, jota hän valvoo.

Jos yrityksellä on hallintoneuvosto, tässä pykälässä tarkoitetuista hallituksen tehtävistä vastaa hallintoneuvosto siinä laajuudessa, kuin sille on annettu tässä pykälässä hallitukselle kuuluvia tehtäviä.

Yrityksen on ylläpidettävä luetteloa edellä 2 §:ssä tarkoitetuista henkilöistä.

6 §

Muuttuvia palkkioita koskevat periaatteet

Yrityksen on noudattaen, mitä 2 momentissa säädetään, ansaintajakson päätyttyä määriteltävä palkitsemisjärjestelmän mukaisesti, kuinka suuri muuttuva palkkio voidaan enintään maksaa palkkionsaajalle.

Muuttuviin palkkioihin on sovellettava seuraavia periaatteita:

1) palkkion on perustuttava kokonaisarvioon palkkionsaajan ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta sekä yrityksen ja, jos yritys kuuluu konsolidointiryhmään, konsolidointiryhmän kokonaistuloksesta ja sen kehittymisestä; suoritusta arvioitaessa on otettava huomioon taloudelliset ja muut tekijät sekä se, miten suoritus tai tulos on toteutunut pitkällä aikavälillä;

2) palkkion määrässä on otettava huomioon muun ohella arviointihetkellä tiedossa olevat riskit, pääomakustannukset ja tarpeellinen maksuvalmius;

3) yritys voi sitoutua ehdottomaan palkkion maksamiseen ainoastaan erityisen painavista syistä ja edellyttäen, että luvattu palkkio kohdistuu ainoastaan palkkionsaajan palvelussuhteen ensimmäiseen vuoteen.

Yrityksen on määrättävä palkitsemisjärjestelmässä noudatettava kiinteiden ja muuttuvien palkkioiden suhde sekä se, kuinka suureksi muuttuvat palkkiot voivat nousta.

Palkkionsaajalle maksettavan erorahan ja muun vastaavan korvauksen, joka maksetaan, jos palvelussuhde päättyy ennenaikaisesti, maksamisessa on otettava huomioon tässä pykälässä säädetyt periaatteet ja maksamisperusteet on laadittava muutenkin sellaisiksi, ettei korvaus johda epäonnistuneen suorituksen palkitsemiseen.

7 §

Muuttuvien palkkioiden maksamisen lykkääminen

Merkittävä osa, vähintään 40 prosenttia määritellystä muuttuvan palkkion kokonaismäärästä on lykättävä sekä maksettava aikaisintaan 3 - 5 vuoden kuluessa ansaintajakson päättymisestä. Edellä tarkoitettun maksuajakson pituutta määrätessään yrityksen on otettava huomioon sen liiketoimintasykli, liiketoiminnan luonne, riskit sekä kyseisen palkkionsaajan tehtävät ja vastuu. Jos muuttuvan palkkion osuus kiinteän ja muuttuvan palkkion kokonaismäärästä on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia muuttuvasta palkkiosta on vastaavasti lykättävä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu lykättävä palkkio maksetaan eri lykkäysajoin useamassa erässä, palkkionsaajalle voi kertyä oikeus lykättävän palkkion yhteismäärään aikaisintaan portaittain 1 momentissa tarkoitettun ajanjakson kulumista vastaavassa suhteessa.

8 §

Muuttuvien palkkioiden maksaminen muuna kuin rahana ja odotusajan asettaminen

Jos yrityksen tai sen kanssa samaan konserniin kuuluvan toisen yrityksen osakkeet tai osuudet ovat yleisen vaihdannan kohteena, vähintään puolet määritellystä muuttuvasta palkkiosta on maksettava käyttäen tällaisen yrityksen liikkeeseen laskemia osakkeita, osuuksia tai niihin sidottuja rahoitusvälineitä.

Muussa kuin 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa vähintään puolet määritellystä muuttuvasta palkkiosta on maksettava käyttäen sellaisia pitkäaikaisia rahoitusvälineitä, joiden arvo heijastaa yrityksen tai sen konserniin kuuluvan yrityksen oman pääoman tai luottokelpoisuuden muutoksia.

Tässä pykälässä tarkoitettujen välineiden käyttö palkitsemisjärjestelmässä on sovitettava yhteen yrityksen ja sen konsolidointiryhmän pitkän aikavälin pääomatarpeiden kanssa.

Palkitsemisjärjestelmässä on määrättävä tässä pykälässä tarkoitettuihin välineisiin lii-

tettävästä odotusajasta, jonka pituus on sopu-
soinnussa 7 §:n mukaisesti määrättyjen lyk-
käysaikojen kanssa.

9 §

*Muuttuvien palkkioiden jättäminen
maksamatta*

Palkkionsaajalle syntyy oikeus muuttuvaan
palkkioon ja muuttuva palkkio voidaan mak-
saa ainoastaan edellytyksin, että se ei vaa-
ranna yrityksen ja sen konsolidointiryhmän
luottolaitostoiminnasta annetun lain 54 ja 78
§:n mukaista omien varojen riittävyttä ja on
perusteltavissa kokonaisarviolla yrityksen ja
sen konsolidointiryhmän sekä asianomaisesta
liiketoimintayksikön tuloksesta ja palkkion-
saajan suorituksesta.

Palkitsemisjärjestelmän ehtojen on oltava
sellaiset, että yritys voi päättää muuttuvan
palkkion jättämisestä maksamatta joko koko-
naan tai osittain tässä pykälässä tai palkit-
semisjärjestelmässä mainituin muin edellytyk-
sin sekä päättää palkkion maksamisesta
8 §:ssä tarkoitettuun välinein ja lykäten palk-
kion maksamista edellä 7 §:ssä tarkoitettulla
tavalla.

Yrityksen on huolehdittava siitä, että palk-
kionsaajan kiinteä palkkio on riittävän suuri,
jotta muuttuvan palkkion mahdollinen mak-
samatta jättäminen ei muodostu palkkionsaa-
jalle kohtuuttomaksi.

10 §

*Kiellettyihin menettelyihin rinnastettava
toiminta*

Yritys ei saa maksaa muuttuvia palkkioita

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2010

tavalla, jonka vaikutus rinnastuu tämän ase-
tuksen vastaiseen menettelyyn.

Yrityksen on vaadittava palkkionsaajaa si-
toutumaan siihen, ettei hän käytä rahoitusvä-
lineitä tai vakuuttamista tämän asetuksen mu-
kaiselta palkitsemisjärjestelmään liittyvältä
palkkionsaajan henkilökohtaiselta riskiltä
suojautumiseen.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä jou-
lukuuta 2010.

12 §

Siirtymäsäännökset

Tämän asetuksen 6 §:n 2 momenttia ja
7—9 §:ää sovelletaan myös palkitsemisjär-
jestelmään, joka yrityksellä on asetuksen voi-
maan tullessa, jos yritys ei ole ennen asetuk-
sen voimaan tuloa sitoutunut palkkionsaajaan
nähdessä muuttuvan palkkion maksamiseen tä-
män asetuksen vastaisesti.

Yrityksen on 31 päivään toukokuuta 2011
mennessä 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla hyväk-
syttävä tämän asetuksen vaatimukset täyt-
tävä palkitsemisjärjestelmä ja järjestettävä
palkitsemisjärjestelmän hallinnointi ja val-
vonta. Muuttuvien palkkioiden määrittelyyn
ja maksamiseen on tämän momentin estä-
mättä sovellettava asetuksen voimaantulosta
lukien, mitä 6—9 §:ssä säädetään, jollei 1
momentista muuta johdu.

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

Lainsäädäntöneuvos *Erkki Sarsa*

N:o 1373

Valtiovarainministeriön asetus**luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymän omien varojen vähimmäismäärän ja suuria asiakasriskejä koskevien rajoitusten laskemisesta**

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2010

Valtiovarainministeriön päätöksellä säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 92 §:n nojalla sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) 22 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007, jäljempänä *laki*) 92 §:n nojalla lain 55 §:ssä säädetyn luottolaitoksen omien varojen vähimmäismäärän ja lain 69 §:ssä säädettyjen asiakasriskejä koskevien rajoitusten laskemisesta sekä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain (699/2004) 22 §:ssä säädettyjen asiakasriskejä koskevien rajoitusten laskemisesta. Mitä tässä asetuksessa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan sijoituspalveluyrityksistä annetun lain (922/2007) 46 §:n nojalla myös mainitussa laissa tarkoitettuun sijoituspalveluyritykseen, lukuun ottamatta mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä.

2 §

Tarkemmat määräykset

Finanssivalvonta voi antaa lain 93 §:n nojalla tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

2 luku

Omien varojen vähimmäismäärä

3 §

Luottoriskin kattamiseksi vaadittavan omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen sovellettavat riskikertoimet

Käytettäessä lain 58 §:ssä tarkoitettua vaikiomenetelmää omien varojen vähimmäismäärän laskemiseen sovelletaan joko kiinteitä riskikertoimia tai ulkoisten luottoluokitusten perusteella määräytyviä riskikertoimia

niin kuin tämän asetuksen liitteessä säädetään.

Ulkoisten luottoluokitusten soveltamista varten Finanssivalvonnan on jaettava kunkin lain 58 §:n 3 momentissa tarkoitettujen luottoluokituslaitoksen käyttämät luokitukset tämän asetuksen liitteenä olevasta taulukosta ilmeneviin riskiluokkiin, joiden perusteella sovellettava riskikerroin määräytyy käytettäessä ulkoisia luottoluokituksia.

Varoihin ja taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin, joihin ei sovelleta liitteen mukaisesti määräytyvää riskikerrointa, sovelletaan 100 prosentin riskikerrointa.

4 §

Riskikertoimia koskevat poikkeukset

Sovellettaessa lain 55 §:n 1 momenttia 0 prosentin riskikerrointa saadaan, poiketen siitä, mitä jäljempänä tässä asetuksessa säädetään, soveltaa 2 momentissa säädetyin edellytyksin saamiin ja taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin, joiden vastapuolena on luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva suomalainen yritys taikka, jos luottolaitos kuuluu talletuspankkien yhteensuorittamiseen, sen keskusyhteisö, toinen jäsenluottolaitos tai niiden suomalainen tytäryritys. Mitä tässä momentissa sanotaan luottolaitoksen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvasta yrityksestä, sovelletaan vastaavasti luottolaitoksen kanssa samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvaan luottolaitokseen ja sijoituspalveluyritykseen, jos rahoitus- ja vakuutusryhmittymän vakavaraisuus lasketaan valtioneuvoston asetuksen 1193/2004 liitteen 1 mukaisesti. Mitä tässä momentissa sanotaan konsolidointiryhmästä, ei sovelleta konsolidointiryhmään, jonka emoyritys sijaitsee muussa kuin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (*ETA-valtio*).

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen riskikerrointen soveltamisen edellytyksenä on sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, että luottolaitokseen ja sen vastapuoleen sovelletaan yhtenäisiä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontaperiaatteita ja että omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle vastapuolelta luottolaitokselle ei ole ennakoita-

vissa olevia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

5 §

Taseen ulkopuolisiin sitoumuksiin sovellettavat luottovasta-arvot

Lain 58 §:n 2 momentissa tarkoitettujen luottovasta-arvojen määrittämistä varten taseen ulkopuoliset sitoumukset, jaetaan seuraaviin ryhmiin:

I ryhmä (täysi riski):

Takaussitoumukset, luottojohdannaissopimukset ja muut suorat luoton vastineet

Varojen termiiniostot

Talletuksetekosopimukset

Myydyt arvopaperit, joihin liittyy takaisinmyyntioptio

Muut niihin rinnastettavat sitoumukset

II ryhmä (keskisuuri riski):

Urakka-, toimitus- ja vientitakuusitoumukset

Merkintäsitoumukset ja niihin liittyvät lisäluottojärjestelyt

Sitovat luottolupaukset ja -järjestelyt, joiden alkuperäinen voimassaoloaika on yli vuoden

Muut niihin rinnastettavat sitoumukset

III ryhmä (pieni riski):

Rembursit ja muut lyhytaikaisiin kauppatapahtumiin liittyvät sitoumukset

Sitovat luottolupaukset, joiden alkuperäinen voimassaoloaika on enintään vuosi

IV ryhmä (erittäin pieni riski):

Ehdoitta irtisanottavissa olevat luottolupaukset

Sitoumuksen luottovasta-arvo lasketaan kertomalla sitoumuksen nimellisarvo, tai milloin sitoumus koskee arvopaperin hankkimista, arvopaperin markkina-arvo ryhmässä I kertoimella 1, ryhmässä II kertoimella 0,5 ja ryhmässä III kertoimella 0,2. Ryhmään IV kuuluvien sitoumusten luottovasta-arvo on 0.

6 §

Sisäisten luottoluokitusten menetelmän soveltaminen

Jos luottolaitos on lain 59 §:n 1 momentin nojalla saanut luvan laskea valtioon ja kes-

kuspankkeihin, luottolaitoksiin ja yrityksiin kohdistuvan luottoriskin kattamiseksi vaadittavan omien varojen vaatimuksen soveltaen omia tappio-osuus- tai luottovasta-arvokertoimia, juoksuaika lasketaan soveltaen direktiivin liitteen VII osan 2 kohtia 13 ja 15. Muussa tapauksessa sovelletaan mainitun liitteen ja osan kohtaa 12.

Käytettäessä lain 59 §:n 1 momentissa tarkoitettua menetelmää julkisyhteisö sekä vähittäissaamisen vastapuoli saamisryhmästä riippumatta katsotaan maksukyvyttömäksi, kun saaminen on ollut erääntyneenä 90 päivää tai, jos vastapuolena on toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa oleva asiakas, kun saamisen pääoma tai korko on ollut maksamatta asiakkaan kotivaltion lainsäädännössä säädetyn ajan, kuitenkin enintään 180 päivää.

Lain 59 §:n 1 momentissa tarkoitettu lupa voidaan myöntää luottolaitokselle, joka ei käytä omia tappio-osuus- ja luottovasta-arvoeroimestimaatteja valtioihin, keskuspankkeihin luottolaitoksiin ja yrityksiin, jos luottolaitoksen käytettävissä on mainitussa pykälässä tarkoitettujen menetelmien soveltamisen edellytyksenä olevat tiedot vähintään kahden vuoden ajalta. Luvan ehdoksi on asetettava, että luvan myöntämistä seuraavan vuoden kuluttua luottolaitoksen käytettävissä on tiedot kolmelta vuodelta, sitä seuraavan vuoden kuluttua neljältä vuodelta ja sen jälkeen viideltä vuodelta. Luvan ehtona on, että direktiivin VII liitteen 4 osan 49, 54 ja 63 kappaleen edellyttämä varovaisuus lyhyttä ajanjaksoa koskevien tietojen soveltamisessa on otettu huomioon riittävällä tavalla riskiparametrien määrittämisessä. Lisäksi käytettävien tietoja tulee olla niin pitkältä ajalta, että voidaan varmistua siitä, että omia varoja koskeva laskelma on riittävän luotettava.

7 §

Luottoriskin vähentämismenetelmien soveltaminen

Sovellettaessa lain 60 §:ää noudatetaan sen lisäksi, mitä direktiivin 90—93 artiklassa ja VIII liitteessä määrätään, mitä jäljempänä tässä pykälässä säädetään.

Asuinkiinteistövakuus saadaan ottaa huo-

mioon luottoriskiä vähentävänä sen estämättä, että velallisen maksukyky riippuu vakuuden tuotosta. Asuinkiinteistövakuudella tarkoitetaan tätä asetusta sovellettaessa pääasiassa asumiskäyttöön tarkoitettuun, maa-kaaren (540/1995) 16 luvun 1 §:n tai 19 luvun 1 §:n mukaan kiinnityskelpoiseen kohteeseen vahvistettuja kiinnityksiä ja asunto-osakeyhtiölain (1599/2009) 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettua osakeyhtiön osakkeita, osuuksia ja asumisoikeuksia.

Liikekiinteistövakuus saadaan ottaa huomioon luottoriskiä vähentävänä ainoastaan käytettäessä lain 59 §:n 1 momentissa tarkoitettuja sisäisten luottoluokitusten menetelmiä ja edellyttäen, että velallisen maksukyky ei olennaisesti riipu kiinteistövakuuden tuotosta. Edellä sanotun estämättä liikekiinteistövakuus, joka sijaitsee toisessa ETA-valtiossa, saadaan ottaa huomioon soveltaen mainitussa valtiossa voimassa olevia säännöksiä. Keskinäisten kiinteistöyhtiöiden osakkeet ja osuudet saadaan rinnastaa asunto-osakeyhtiöiden osakkeisiin ja osuuksiin.

Käytettäessä lain 59 §:n 1 momentissa tarkoitettua sisäisen luottoluokituksen menetelmää myös vakuutena olevat saamiset sekä panttioikeuden kohteena olevat muutkin esineet kuin kiinteistöt, arvopaperit, saamiset, käteinen raha ja kulta saadaan ottaa huomioon luottoriskiä vähentävänä.

Käytettäessä sisäisten luottoluokitusten menetelmää tappio-osuuden laskemiseen ei sovelleta, mitä direktiivin VIII liitteen 3 osan 74 kappaleessa säädetään. Myöskään mainitun osan 72 kappaleessa tarkoitettua määräaikaista poikkeusta, joka koskee pääsääntöä alhaisempia tappio-osuuksia, ei sovelleta, lukuun ottamatta mainitun kappaleen toisen alakappaleen kohdassa b tarkoitettuja kone- ja laiteleasingsopimuksia. Edellä sanotun estämättä vakuus, joka sijaitsee toisessa ETA-valtiossa, saadaan ottaa huomioon soveltaen mainitussa valtiossa voimassa olevia säännöksiä.

Takaukset ja niihin rinnastettavat sitoumukset, jotka ETA-valtio tai sen keskuspankki on antanut sen kansallisen valuutan määräiselle ja kansallisessa valuutassa rahoitetulle saamiselle, rinnastetaan kyseiseltä valtiolta oleviin saamisiin.

8 §

Kaupankäyntivarastoon liittyvien riskien kattamiseksi vaadittavien omien varojen vähimmäismäärän laskeminen

Laskettaessa lain 64 §:n 1 momentissa tarkoitettujen kaupankäyntivarastoon liittyvien riskien kattamiseksi vaadittavaa omien varojen vähimmäismäärää kansallisen valuutan määräisiin, kansallisella valuutalla rahoitettuihin saamisiin ETA-valtiolta ja sen keskuspankilta sovelletaan riskikerrointa 0.

Tämän asetuksen liitteen kohdassa 21 tarkoitettujen joukkolainat, joihin sovelletaan mainitun kohdan mukaista alennettua riskikerrointa, saadaan ottaa vastaavalla tavalla huomioon laskettaessa lain 64 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua kaupankäyntivaraston erityisriskin kattamiseksi vaadittavaa omien varojen määrää. Tätä momenttia sovellettaessa joukkolainan jäljellä oleva juoksuaika otetaan huomioon laskettaessa erityisriskin kattamiseksi vaadittavaa omien varojen vähimmäismäärää.

3 luku

Asiakasriskit

9 §

Suurille asiakasriskeille asetettujen rajojen ulkopuolelle jäävät asiakasriskit

Asiakasriskeihin ei lueta lain 69 §:ää ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 22 §:ää sovellettaessa

1) asiakasriskejä, joiden vastapuoleen sovelletaan asetuksen liitteen mukaan 0 prosentin riskikerrointa;

2) luottolaitosten liikkeeseen laskemia, tämän asetuksen liitteen I osan kohdassa 21 tarkoitettuja katettuja joukkolainoja 90 prosenttiin asti niiden nimellisarvosta;

3) asiakasriskejä, jotka kohdistuvat luottolaitoksen 2 momentissa tarkoitettuun keskusluottolaitokseen tai keskusluottolaitoksen kanssa samaan lain 16 §:ssä tarkoitettuun konsolidointiryhmään kuuluvaan toiseen luottolaitokseen, seuraavin edellytyksin:

a) luottolaitos on lain 7 luvussa tarkoitettujen vakuusrahaston sekä vakuusrahaston jäse-

nenä olevia luottolaitoksia yhteisesti edustavan yhdistyksen tai yhteisön jäsen;

b) luottolaitoksen säännöistä tai yhtiöjärjestyksestä käy ilmi, minkä a kohdassa tarkoitettujen vakuusrahaston ja yhdistyksen tai yhteisön jäsen luottolaitos on; lisäksi säännöistä tulee ilmetä, että luottolaitoksen keskusluottolaitoksena toimii edellä mainitun vakuusrahaston, yhdistyksen tai yhteisön hyväksymä keskusluottolaitos;

c) asiakasriski perustuu keskusluottolaitoksen tai keskusluottolaitoksen kanssa samaan lain 16 §:ssä tarkoitettuun konsolidointiryhmään kuuluvan toisen luottolaitoksen 2 momentissa tarkoitettuun tehtävään;

d) vakuusrahaston sääntöjen mukaan vakuusrahasto sitoutuu antamaan lain 7 luvussa säädettyin edellytyksin tukea tässä kohdassa tarkoitetuista, säännöissä tarkemmin yksilöidyistä asiakasriskeistä aiheutuvien tappioiden kattamiseksi, jos se on välttämätöntä jäsenluottolaitoksen toiminnan turvaamiseksi;

4) emissioon järjestämisestä tai muusta yritysjärjestelyihin liittyvästä neuvontapalvelusta asiakkaan kanssa sovittua kertaluonteista palkkiosaamista, joka erääntyy viimeistään 10 pankkipäivän kuluttua laskun lähettämisestä;

5) saamia muulta kuin 1 kohdassa tarkoitettulta keskuspankilta, jotka perustuvat keskuspankkiin sen kotivaltion valuutassa tehtyyn kassavarantotalletukseen.

6) 5 §:n 1 momentin IV ryhmässä tarkoitettuja sitoumuksia, jos sitoumuksen ehtojen mukaan siitä ei aiheudu suoritusvelvollisuutta, joka voi johtaa lain 69 §:ssä tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 22 §:ssä säädettyjen rajojen ylitykseen;

7) vakuutusyhtiön myöntämää asuntokauppalain (843/1994) 19 §:ssä tarkoitettua vakuutusta.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuna keskusluottolaitoksena pidetään luottolaitosta, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) keskusluottolaitos hoitaa, yksin tai yhdessä samaan lain 16 §:ssä tarkoitettuun konsolidointiryhmään kuuluvan toisen luottolaitoksen kanssa, kaikkien samaan lain 7 luvussa tarkoitettuun vakuusrahastoon kuuluvien luottolaitosten puolesta tehtäviä, jotka perustuvat näiden luottolaitosten, niiden yh-

teisen vakuusrahaston tai niitä yhteisesti edustavan yhdistyksen tai yhteisön sääntöihin tai yhtiöjärjestykseen taikka niiden välillä tehtyyn kirjalliseen sopimukseen; ja

2) keskusluottolaitoksen säännöistä tai yhtiöjärjestyksestä käy ilmi mihin vakuusrahastoon kuuluvien luottolaitosten yhteisenä keskusluottolaitoksena se toimii.

Talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599/2010) tarkoitettuna yhteenliittymän jäsenluottolaitoksen asiakasriskiin, joka perustuu yhteenliittymään kuuluvien jäsenluottolaitosten maksuvalmiuden keskitettyyn hoitamiseen yhteenliittymässä ja kohdistuu yhteenliittymän ulkopuoliseen luottolaitokseen, saadaan keskusyhteisön suostumuksella jättää kokonaan tai osittain soveltamatta, mitä mainitun lain 21 §:n 3 momentissa säädetään asiakasriskiä koskevista rajoituksista. Keskusyhteisön suostumukseen sovelletaan, mitä mainitun pykälän 1 momentissa säädetään.

Sen lisäksi, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, Finanssivalvonta voi luottolaitok-

sen hakemuksesta myöntää luottolaitokselle luvan jättää lukematta sen asiakasriskeihin luottolaitosdirektiivin 2006/48/EY 113 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitettut erät.

4 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2010.

11 §

Siirtymäsäännös

Luottolaitos saa 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetyn estämättä soveltaa kohdassa tarkoitettuihin asiakasriskeihin tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä vuoden 2011 loppuun asti.

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2010

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

Lainsäädäntöneuvos Erkki Sarsa

SOVELLETTAVAT RISKIKERTOIMET

I Sovelletaessa lain 58 §:ssä tarkoitettua vakiomenetelmää varat ja taseen ulkopuoliset sitoumukset painotetaan seuraavasti:

Saamiset valtioilta ja keskuspankeilta

<p>1. Euromääräiset saamiset Suomen valtiolta, Suomen Pankilta ja Kansaneläkelaitokselta sekä Euroopan Keskuspankilta samoin kuin muut kansallisen valuutan määräiset samassa valuutassa rahoitetut saamiset muulta ETA-valtiolta ja sen keskuspankilta.</p>	<p>0 prosenttia</p>
<p>2. Kansallisen valuutan määräiset samassa valuutassa rahoitetut saamiset muulta kuin 1 kohdassa tarkoitettulta valtiolta, jonka luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä valvotaan Suomen lakia vastaavalla tavalla ja joka soveltaa tällaisiin saamisiin 0-riskikerrointa</p>	<p>0 prosenttia</p>
<p>3. Muut kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettut saamiset mainituissa kohdissa tarkoitetuilta valtioilta ja niiden keskuspankeilta samoin kuin saamiset muulta kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettulta valtiolta, jolla on hyväksytyn muun luottoluokituslaitoksen kuin vientitakuulaitoksen antama luottoluokitus, ja tällaisen valtion keskuspankilta.</p>	<p>Luottoluokka 1: 0 prosenttia Luottoluokka 2: 20 prosenttia Luottoluokka 3: 50 prosenttia Luottoluokka 4: 100 prosenttia Luottoluokka 5: 100 prosenttia Luottoluokka 6: 150 prosenttia</p>
<p>4. Saamiset valtiolta, jolla on hyväksytyn vientitakuulaitoksen antama luottoluokitus, ja tällaisen valtion keskuspankilta</p>	<p>Luokka 0: 0 prosenttia Luokka 1: 0 prosenttia Luokka 2: 20 prosenttia Luokka 3: 50 prosenttia Luokka 4: 100 prosenttia Luokka 5: 100 prosenttia Luokka 6: 100 prosenttia Luokka 7: 150 prosenttia</p>

Saamiset alue- ja paikallishallinnolta

5. Saamisiin suomalaisilta kunnilta, kuntayhtymiltä, Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunnalta, Kuntien takauskeskukselta, kunnallisessa eläkelaiissa (549/2003) tarkoitetulta kunnalliselta eläkelaitokselta, Ahvenanmaan maakunnalta ja niihin rinnastettavilta ETA- valtioiden alue- ja paikallishallinnoilta, jos niillä on verotusoikeus, sovelletaan samaa riskikerrointa kuin siltä valtiolta

olevaan saamiseen, jossa tällainen julkisyhteisö sijaitsee. Mitä tässä kohdassa säädetään ETA- valtiosta, sovelletaan vastaavasti muuhun valtioon, jonka luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä valvotaan Suomen lakia vastaavalla tavalla ja jonka lainsäädännön mukaan sen tässä kohdassa tarkoitettuihin julkisyhteisöihin ei sovelleta tässä kohdassa säädettyä ankarampaa riskikerrointa.

Saamiset muilta julkisyhteisöiltä

<p>6. Saamiset sellaisilta Rahoitustarkastuksen hyväksymiltä suomalaisilta julkisyhteisöiltä, joilta olevia saamisia voidaan käsitellä kuten Suomen valtiolta olevia saamisia,</p> <p>7. Saamiset suomalaisilta seurakunnilta ja muiden ETA-valtioiden seurakunnilta, jos niillä on verotusoikeus, sekä muilta kuin 1—5 kohdissa tarkoitetuilta, Rahoitustarkastuksen hyväksymiltä julkisyhteisöiltä.</p>	<p>0 prosenttia.</p> <p>20 prosenttia, jos saamisiin vastapuolen kotivaltiolta sovelletaan 0 prosentin riskikerrointa;</p> <p>50 prosenttia, jos saamisiin vastapuolen kotivaltiolta sovelletaan 20 prosentin riskikerrointa;</p> <p>100 prosenttia, jos saamisiin vastapuolen kotivaltiolta sovelletaan 50 prosentin tai 100 prosentin riskikerrointa tai jos vastapuolen kotivaltiolla ei ole riskiluokitusta;</p> <p>150 prosenttia, jos saamisiin vastapuolen kotivaltiolta sovelletaan 150 prosentin riskikerrointa</p>
---	--

Mitä tässä kohdassa säädetään ETA- valtiosta, sovelletaan vastaavasti muuhun valtioon, jonka luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä valvotaan Suomen lakia vastaavalla tavalla ja jonka lainsäädännön mukaan sen tässä kohdassa tarkoitettuihin jul-

kisyhteisöihin ei sovelleta tässä kohdassa säädettyä ankarampaa riskikerrointa.

Rahoitustarkastuksen on ylläpidettävä luetteloa tässä kohdassa tarkoitetuista Rahoitustarkastuksen hyväksymistä julkisyhteisöistä.

Saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta

<p>8. Saamiset Rahoitustarkastuksen hyväksymiltä kansainvälisiltä kehityspankeilta</p>	<p>0 prosenttia;</p>
<p>9. Saamiset muilta kansainvälisiltä kehitys-</p>	<p>50 prosenttia</p>

pankeilta, joilla ei ole hyväksyttyä luottoluokitusta	
10. Saamiset muilta kuin 7 kohdassa tarkoitetuilta kansainvälisiltä kehityspankeilta, joilla on luottoluokitus	Luottoluokka 1: 20 prosenttia Luottoluokka 2: 50 prosenttia Luottoluokka 3: 50 prosenttia Luottoluokka 4: 100 prosenttia Luottoluokka 5: 100 prosenttia Luottoluokka 6: 150 prosenttia
11. Osuus Euroopan investointipankin rahaston merkitystä, vielä maksamatta olevasta pääomasta	20 prosenttia;

Saamiset kansainvälisiltä järjestöiltä

12. Saamiset, Euroopan Unionilta, Kansainväliseltä valuuttarahastolta ja Kansainväliseltä järjestelypankilta	0 prosenttia
--	--------------

Saamiset luottolaitoksilta

13. Saamiset luottolaitoksilta, jotka ovat luottolaitoksen kotivaltion valuutan määräisiä ja rahoitettu samassa valuutassa ja joiden jäljellä oleva juoksuaika on enintään 3 kuukautta	20 prosenttia;
14. Muut saamiset luottolaitoksilta	20 prosenttia, jos saamisiin vastapuolen kotivaltiolta sovelletaan 0 prosentin riskikerrointa; 50 prosenttia, jos saamisiin vastapuolen kotivaltiolta sovelletaan 20 prosentin riskikerrointa; 100 prosenttia, jos saamisiin vastapuolen kotivaltiolta sovelletaan 50 prosentin tai 100 prosentin riskikerrointa tai vastapuolen kotivaltiolla ei ole riskiluokitusta; 150 prosenttia, jos saamisiin vastapuolen kotivaltiolta sovelletaan 150 prosentin riskikerrointa

Mitä 13 ja 14 kohdassa säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan myös 9 §:n 1 momentin

5 kohdassa ja mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettuihin vastapuoliin.

Saamiset yrityksiltä

<p>15. Saamiset muilta kuin 14 kohdassa tarkoituilta yrityksiltä, joilla on hyväksytyt luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus</p>	<p>Luottoluokka 1: 20 prosenttia Luottoluokka 2: 50 prosenttia Luottoluokka 3: 100 prosenttia Luottoluokka 4: 100 prosenttia Luottoluokka 5: 150 prosenttia Luottoluokka 6: 150 prosenttia</p>
--	---

Vähittäissaamiset

<p>16. Vähittäissaamiset</p>	<p>75 prosenttia</p>
------------------------------	----------------------

Vähittäissaamisella tarkoitetaan saamia ja niihin rinnastettavia rahoitusleasingsopimuksiin perustuvien vähimmäisvuokrien nykyarvoja, lukuun ottamatta arvopaperiin perustuvia saamia, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

1) saamisen tai sopimuksen vastapuolena on luonnollinen henkilö taikka pieni tai keski-suuri yritys;

2) luottolaitoksella on suuri määrä samankaltaisia saamia tai sopimuksia ja niihin liittyvän luottotappioriski on pienempi kuin muussa luotonannossa;

3) asiakkaan 69 §:n 1 momentissa tarkoitettu asiakasriski on enintään yksi miljoona euroa; mitä tässä kohdassa säädetään, ei sovelleta saamiin, joilla on jäljempänä 17 kohdassa tarkoitettu asuinkiinteistövakuus.

Kiinteistövakuudelliset saamiset

<p>17. Saamiset, joiden Rahoitustarkastuksen hyväksymänä täytenä vakuutena on omistajan tai, jos omistajana on henkilökohtainen sijoitusyhtiö, edunsaajaomistajan omassa käytössä olevaan, tämän vuokralle antamaan tai omaan käyttöön taikka vuokralle annettavaksi tarkoitettuun asuinkiinteistöön vahvistettu kiinnitys tai tällaisessa käytössä olevan taikka käytettäväksi tarkoitettun huoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet, sekä tällaisiin saamiin rinnastettavat kiinteistöleasingsopimukset.</p>	<p>35 prosenttia</p>
--	----------------------

Kohdan soveltamista sellaisiin saamisiin, joiden vakuutena on Suomessa sijaitseva asuinkiinteistö tai suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeet, ei estä pelkästään se, että velalliseen liittyvä luottoriski riippuu olennaisesti vakuuden tuotosta. Mitä edellä säädetään Suomessa sijaitsevasta asuinkiinteistöstä, sovelletaan vastaavasti sellaisessa ETA-valtiossa sijaitsevaan asuin- ja muuhun

kiinteistöön, jossa sovelletaan vastaavaa periaatetta kyseisessä valtiossa sijaitseviin tällaisiin kiinteistöihin.

Edellä sanotun estämättä saamisiin, joiden vakuutena on toisessa ETA-valtiossa oleva muu kuin asuinkiinteistö, saadaan soveltaa tällaisen valtion vastaaviin saamisiin soveltamaa, vähintään 50 prosentin riskikerrointa.

Järjestämättömät saamiset

18. Järjestämättömät asuntovakuudelliset saamiset, jos saamisesta on tehty kirjanpidossa vähintään 20 prosentin luottotappikirjaus	50 prosenttia
19. Liikekiinteistövakuudelliset järjestämättömät saamiset, muut kuin 18 kohdassa tarkoitettujen järjestämättömien asuntovakuudellisten saamisten ja sellaisien muuten järjestämättömien saamisten, joista on tehty kirjanpidossa vähintään 20 prosentin luottotappikirjaus	100 prosenttia
20. Muut järjestämättömät saamiset	150 prosenttia

Saamista pidetään järjestämättömänä, jos se on ollut maksamatta yli 90 päivää.

Katetut joukkovelkakirjalainat

21. Kiinnitysluottopankkilaisissa (1240/1999) tarkoitettujen julkisyhteisö- ja kiinteistövakuudellisten joukkovelkakirjalainat ja niihin rinnastettavat muut katetut joukkovelkakirjalainat, jotka täyttävät direktiivin VI liitteen 12 osan 68—71 kohdassa asetetut vaatimukset.	10 prosenttia, jos liikkeeseenlaskijan muihin saamisiin sovelletaan 20 prosentin riskikerrointa; 20 prosenttia, jos liikkeeseenlaskijan muihin saamisiin sovelletaan 50 prosentin riskikerrointa; 50 prosenttia, jos liikkeeseenlaskijan muihin saamisiin sovelletaan 100 prosentin riskikerrointa; 100 prosenttia, jos liikkeeseenlaskijan muihin saamisiin sovelletaan 150 prosentin riskikerrointa.
---	---

Lyhytaikaiset saamiset

22. Saamiset 15 kohdassa tarkoitetuilta yrityksiltä, joilla on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama lyhyen aikavälin luottoluokitus	Luottoluokka 1: 20 prosenttia Luottoluokka 2: 50 prosenttia Luottoluokka 3: 100 prosenttia Luottoluokka 4: 150 prosenttia Luottoluokka 5: 150 prosenttia Luottoluokka 6: 150 prosenttia
--	--

Sijoitusrahasto-osuudet

23. Osuudet sijoitusrahastolain (481/999) 11 luvussa tarkoitetuissa ja niihin rinnastettavissa sijoitusrahastoissa, joilla ei ole hyväksyttyä luottoluokitusta	100 prosenttia
24. Rahasto-osuudet, joilla on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus	Luottoluokka 1: 20 prosenttia Luottoluokka 2: 50 prosenttia Luottoluokka 3: 100 prosenttia Luottoluokka 4: 100 prosenttia Luottoluokka 5: 150 prosenttia Luottoluokka 6: 150 prosenttia
25. Muut kuin edellä tarkoitetut rahasto-osuudet	150 prosenttia

Poiketen siitä, mitä kohdissa 23—25 säädetään, luottolaitos voi direktiivin VI liitteen 74—78 kohdassa säädetyin ehdoin soveltaa sijoitusrahasto-osuuksiin niiden saamisen ja sijoitusten riskipainojen painotettua keskiarvoa, joihin rahaston varat on sijoitettu tai

saadaan sijoittaa. Mitä mainitun liitteen 77 kohdan a alakohdassa säädetään rahastoyhtiöstä, sovelletaan myös ulkomaiseen rahastoyhtiöön, jota valvotaan suomalaista rahastoyhtiötä vastaavalla tavalla.

Muut erät

26. Käteinen raha ja kulta	0 prosenttia
27. Saamiset maksujen välityksestä	20 prosenttia;
28. Sijoitukset venture capital -yhtiöihin ja niihin rinnastettavat sijoitukset	150 prosenttia

II Poiketen siitä, mitä I kappaleessa säädetään, vastapuoleen, jolta olevaan 22 kohdassa tarkoitettuun saamiseen sovelletaan 150 prosentin riskikerrointa, tätä riskikerrointa sovelletaan kaikkiin tällaiselta vastapuolelta oleviin saamisiin, joilla ei ole hyväksyttyä luottoluokitusta. Vastaavasti, jos 22 kohdassa tarkoitettuun saamiseen sovelletaan 50 pro-

sentin riskikerrointa, kaikkiin tällaiselta vastapuolelta oleviin saamisiin sovelletaan 100 prosentin riskikerrointa.

III Mitä tässä liitteessä säädetään saamisista, sovelletaan vastaavasti takauksiin sekä muihin taseen ulkopuolisiin ja vastapuoliseriskisiä sisältäviin sitoumuksiin.

N:o 1374

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vuoden 2011 liikenneturvallisuusmaksusta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään liikennevakuutuslain (279/1959) 18 a §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 361/1993:

1 §

Liikennevakuutuslain (279/1959) mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden on suoritettava Liikennevakuutuskeskukselle vuonna 2011 liikennevakuutuslain 18 a §:ssä tarkoitettu liikenneturvallisuusmaksu, joka on yhteensä 7 683 000 euroa. Vakuutusyhtiöiden osuudet liikenneturvallisuusmaksusta määräytyvät niiden Suomessa vuonna 2011 saamien liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulojen mukaisessa suhteessa.

2 §

Liikenneturvallisuusmaksusta tilitetään 5 950 000 euroa Liikenneturvasta annetussa laissa (278/2003) tarkoitettulle Liikenneturvalle ja 40 000 euroa Ahvenanmaan maakuntahallitukselle liikenneturvallisuustyöhön. Jäljelle jäävä 1 693 000 euroa on tarkoitettu Liikennevakuutuskeskuksen liikenneturvallisuuden kehittämistyöhön.

3 §

Kunkin vakuutusyhtiön on maksettava 1 §:ssä tarkoitettua maksuosuudestaan Liikennevakuutuskeskukselle neljännesvuosittain ennakkoa, joka määrätään yhtiön luotettavasti arvioiman vakuutusmaksutulon perusteella. Ensimmäinen ennako on maksettava viimeistään 15 päivänä tammikuuta, toinen ennako viimeistään 10 päivänä huhtikuuta,

kolmas ennako viimeistään 10 päivänä heinäkuuta ja neljäs ennako viimeistään 10 päivänä lokakuuta.

Ennakoiden ja vuoden 2011 tilinpäätöksen mukaisten vakuutusmaksutulojen perusteella lasketun lopullisen maksuosuuden erotus otetaan huomioon vuoden 2012 kolmannen ennakon maksamisen yhteydessä.

Liikennevakuutuskeskus tilittää Liikenneturvalle ja Ahvenanmaan maakuntahallitukselle niiden osuudet liikenneturvallisuusmaksuista kahden vuorokauden kuluessa kunkin 1 momentissa mainitun ennakon eräpäivästä.

4 §

Liikennevakuutuskeskuksen on toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle selvitys vuoden 2011 liikenneturvallisuusmaksun tilityksistä sekä Liikennevakuutuskeskuksen liikenneturvallisuuden kehittämistyöhön tarkoitettua maksuosuuden käyttämisestä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2012.

Ahvenanmaan maakuntahallituksen on toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle selvitys vuoden 2011 liikenneturvallisuusmaksun käyttämisestä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2012.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Tätä asetusta sovelletaan vuoden 2011 liikenneturvallisuusmaksun perimiseksi.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2010

Sosiaali- ja terveysministeri *Juha Rehula*

Ylimatemaatikko Pertti Pulkkinen

N:o 1375

Oikeusministeriön asetus
syyttäjänvirastojen palvelutoimistoista

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2010

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään kihlakunnansyyttäjistä annetun lain (195/1996) 5 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1317/2006:

1 §

Syyttäjänvirastoilla on palvelutoimistot seuraavissa kunnissa:

- 1) Länsi-Uudenmaan syyttäjänvirastolla Lohjalla ja Tammisaaressa;
- 2) Itä-Uudenmaan syyttäjänvirastolla Porvoossa;
- 3) Kanta-Hämeen syyttäjänvirastolla Hämeenlinnassa;
- 4) Salpausselän syyttäjänvirastolla Kotkassa, Lahdessa ja Lappeenrannassa;
- 5) Länsi-Suomen syyttäjänvirastolla Porissa, Raisiossa, Raumalla ja Salossa;
- 6) Pohjanmaan syyttäjänvirastolla Kokkolassa ja Seinäjoella;
- 7) Keski-Suomen syyttäjänvirastolla Jämsässä ja Äänekoskella;
- 8) Itä-Suomen syyttäjänvirastolla Iisalmissa, Joensuussa, Kuopiossa, Savonlinnassa ja Varkaudessa;
- 9) Oulun syyttäjänvirastolla Kajaanissa, Kuusamossa, Raahessa ja Ylivieskassa;

10) Lapin syyttäjänvirastolla Ivalossa, Kemissä ja Sodankylässä.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Tällä asetuksella kumotaan syyttäjänvirastojen palvelutoimistoista annettu oikeusministeriön asetus (467/2009).

Sen lisäksi, mitä 1 §:n 1 momentin 6 kohdassa säädetään, Pohjanmaan syyttäjänvirastolla on Lapualla palvelutoimisto 31 päivään toukokuuta 2011.

Sen lisäksi, mitä 1 §:n 9 kohdassa säädetään, Oulun syyttäjänvirastolla on Haapajärvellä palvelutoimisto 31 päivään heinäkuuta 2011.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2010

Oikeusministeri *Tuija Brax*

Hallitusneuvos Leena Kuusama

N:o 1376

Oikeusministeriön asetus**oikeusministeriön ja eräiden hallinnonalalla toimivien viranomaisten maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2010

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään oikeusministeriön, Rikosseuraamuslaitoksen, Valtakunnansyyttäjänviraston, Valtakunnanvoudinviraston, Konkurssi-asiamiehen toimiston, Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen, Oikeusrekisterikeskuksen, Onnettomuustutkintakeskuksen, Oikeushallinnon tietotekniikkakeskuksen, Tietosuojavaltuutetun toimiston ja tietosuojalautakunnan, Yhdistyneiden Kansakuntien yhteydessä toimivan Euroopan rikinaalipoliittikan instituutin, valtion vaaliviranomaisten sekä Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksen maksullisista suoritteista.

Tämä asetus koskee myös muiden kuin 1 momentissa mainittujen oikeusministeriön hallinnonalan viranomaisten julkaisuja, asiantuntijapalveluita ja niiden perimiä tilavuokria.

2 §

Julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:ssä tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita, joista viranomaiset perivät tämän ase-

tuksen liitteenä olevan maksutaulukon mukaisen kiinteän maksun, ovat:

1) pyynnöstä annettava todistus, ote tai oikeaksi todistettu jäljennös muissa kuin 4 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa;

2) pyynnöstä tai hakemuksesta annettava päätös tai lupa.

3 §

Muut maksulliset suoritteet

Suoritteita, jotka viranomaiset hinnoittelevat valtion maksuperustelain 7 §:n mukaisesti, ovat:

1) koulutus-, konsultointi- ja asiantuntijapalvelut, julkaisut, lomakkeet, tilaukseen tai pyyntöön perustuvat tutkimukset, ilmoitukset ja selvitykset sekä tuotettujen menetelmien, välineiden, tietojärjestelmien ja tietokantojen myynti tai käyttöoikeuden luovuttaminen;

2) valokopiot, tulosteet ja telekopiona toimitetut asiakirjajäljennökset muissa kuin 4 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa;

3) henkilötietolain (523/1999) 26 §:ssä ja rikosrekisterilain (770/1993) 6 §:n 4 momentissa tarkoitettut tiedot, jos tarkastusoikeuden käyttämisestä on kulunut vähemmän kuin vuosi;

4) vaalitietojärjestelmästä muuhun tarkoi-

tukseen kuin vaalien toimeenpanoon annettavat tiedot;

5) palvelussuhteeseen liittyvät luettelot;
6) oikeushallinnon valtakunnallisesta tietojärjestelmästä teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisesti luovutettavat tiedot;

7) Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksen myymät majoituspalvelut;

8) Rikosseuraamusalan koulutuskeskuksen kirjaston kaukopalvelut;

9) tilojen vuokraaminen;

10) Rikosseuraamuslaitoksen henkilöstön ja vierailijoiden ateriat sekä vierailijoille tarjottavat majoituspalvelut.

Edellä 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettuja suoritteista ei peritä maksua vangin omaiselta tai muulta läheiseltä, jos laitoksessa käynti liittyy vangille tehtävän rangaistusajan käyttöä koskevan yksilöllisen suunnitelman toteutukseen.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2010

Oikeusministeri *Tuija Brax*

4 §

*Julkisuuslain perusteella annettavat
suoritteet*

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n 2 momentissa tarkoitettusta tiedon esille hakemisesta sekä 3 momentissa tarkoitettusta tiedon antamisesta jäljennöksenä tai tulosteena perittävistä maksuista päättää viranomainen noudattaen, mitä mainitussa pykälässä säädetään.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2013.

Hallitussihteeri Ulla Westermarck

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1376

*Liite***Maksutaulukko**

Suorite	Maksu
1. Rikosrekisterilain 4 a ja 5 §:n nojalla luovutettavat tiedot	
– otteella	11,00 euroa/ote
– listamuodossa	0,80 euroa/henkilö
2. Rikosrekisterilain 6 §:n 1 momentin nojalla luovutettavat tiedot	11,00 euroa/ote
3. Sakon täytäntöönpanosta annetun lain (672/2002) 50 ja 51 §:n nojalla annettavat tiedot	
– otteella	11,00 euroa/ote
– listamuodossa	0,80 euroa/henkilö
4. Muu todistus tai ote	20,00 euroa
5. Oikeaksi todistettu jäljennös	2,00 euroa/sivu
6. Hakemuksesta annettu päätös avioliittoon menemistä varten	53,00 euroa
7. Tietosuojalautakunnan päätös	153,00 euroa
8. Muu päätös	11,00 euroa

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1357—1376, 8 arkkia